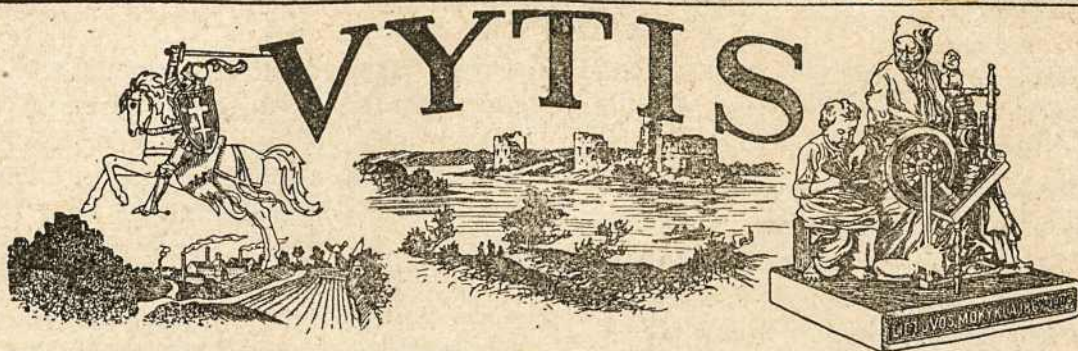

I.F.B.
58 Dix

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas IV Lapkričio-Nov. 30 d., 1922 m. 442 No. 18 (131)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103,
Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"VYTIS" (The Knights)
Published Semi-Monthly by the LIETUVOS
VYČIAI (Knights of Lithuania)

SUBSCRIPTION RATE:

Yearly \$3.50
6 Months 2.00
In Foreign Countries and Chicago Yearly 4.00

Advertising rates on application. All communications must be addressed:

"VYTIS"

4736 So. Wood Street, Chicago, Ill.
Telephone Lafayette 6298

"VYTIS"

Jaunimo Dvisavaitinis Laikraštis
Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams \$3.50
Pusmečiui 2.00
I Užrubežį ir Chicago Metams 4.00
Pavienis Numeris 20c

"VYTIS"

4736 So. Wood Street, Chicago, Ill.
Telephone Lafayette 6298

Mūsų darbai po Seimo.

ISU Centralinių organizacijų metiniai suvažiavimai-Seimai išriša, išnarpioja daug didelių ir pusių klausimų, kurių metmenis, arba vykdinimą, rezoliucijų forma, paduoda savo organizuotai vienatai atauti. Taigi įvairūs nauji darbai mūsų organizacijų paprastai prasideda tuojau po Seimų.

Pajėgų kilimas, pažanga kiekvienos organizacijos reiškiasi sulig to, kaip yra vykinami Seimo apsvarstyti ir suplanuoti darbai. Ir kuri organizacija tuos darbus neatidėliodama pradeda dirbti ir ligi kito Seimo atlieka, mes sakome ta organizacija auga, stiprėja ir daro pažangą. Kuri-gi nepajėgia tų darbų atlikti arba kad ir pajėgia bet neatlieka, mes sakome ta organizacija silpnėja. Žinoma, čia nekalbu apie tokius darbus, kurių ir geriausiais norais neįstengtu-

me vienais metais atlikti, pav. šiemetinio Seimo nutarimą įsisteigti nuosavą moderninį namą.

10-sis, jubilėjinis, Seimas suplanavo ir visam metui patiekė darbo taip Centro Valdybai, kaip ir pačioms kuopoms. Kadangi to darbo yra patiekta daug ir komplikuoju, ir viso gal ligi kito Seimo neįstengsime atlikti, tai pirmiausia reiktų imti tą, kurį dirbdami daugiausia tikėtumės naudoti ir sau ir katalikų išeivijai ir tėvynei.

1. *Vajus savajai Organizacijai auginti.* Priešseiminiame numery p. Keturakis teisingai pažymėjo, kad dėl nuolatinio darbo Lietuvos labui mes buvome apleidę ir pamiršę gyviausius Organizacijos reikalus ir kad laikas, oi laikas, visoms kuopoms, visiems nariams pavirsti veikiančia jėga ir didžiausiu uolumu pradėti vajų Organizacijai auginti. Anot Keturakio, reikia "pradėti kurti naujos kuopos ten, kur jų nėra, gauti tos, kurios dėl neveiklumo ar kitokių priežasčių buvo susilpnėję, organizuoti apskričiai" ir, aš dar pridėsiu, auginti, didinti savo kuopas. Kol Centro Valdyba išdirbs ir paskelbs tam vajui planus, kurie, g. būt, padės jį sėkmingiau varyti, visos kuopos, apskričiai privalo ruošti ir pradėti darbą. Susiv. Liet. Rymo Katalikų Amerikoje pratęsė savo kontestą ir visu uolumu varo; Liet. Darb. Sąjunga savo vajų jau pradėjo, kuris tęsis per šį ir gruodžio mėnesius. Nepasilikime ir mes, Vyčiai! Tai svarbiausias mūsų uždavinys. Mūsų priešai iš socialistų ir laisvamanių gardo šaukia, kad katalikai jiems skelbia "Kryžiaus karą". Tegul bus ir taip. Bet jeigu jau, anot jų, tokis karas jiems paskelbtas, tad ir laimėkime jį. Tada parodysime, kad ne veltui ėjome į tą žygį.

Naujosios Anglijos Vyčių Apskritys įvykusiame neseniai savo suvažiavime jau nutarė rengtis prie tokio vajuos ir tikiu, kad neužilgo jį pradės. Vajui planus sudaryti išrinko komisiją, kurion įėjo pasižymėję organizatoriai. Antai šaukiamas New Yorko ir New Jersey valst. Apskr. suvažiavimas, kuris, reikia tikėtis, irgi nepraleis to svarbaus dalyko. Bet smarkiausia, kaip girdėti, rengiasi prie vajuos Chicagos Aps-

kritys. Tam tikslui šio mėnesio gale šaukiama visuotinas Illinois, Indiana ir Wisconsin valstijų Vyčių kuopų suvažiavimas (Atsišaukimas telpa šiame numery—*Red.*), kuriame žadama įsteigti naujas trijų valstijų Vyčių Apskritys. Begalo tai gražus sumanymas. Susijungus trijų valstijų kuopoms į vieną kūną bendram darbui, gims nauja pajėga, kuri neabejotinai suloš didelę rolę. Įdomu būtų girdėti, kas veikiama Vyčių Pennsylvania valstijoje. Suskatusios į darbą ten Vyčių kuopos visus nustebintų ir jeigu Centro būtų skiriama kokia dovana, neabejotinai laimėtų. Pasižymėjusių veikėjų ir širdingų Vyčiams prietelių Pennsylvaniaje netrūksta. Reikia tikėtis, kad neužilgo ir iš ten išgirsime džiuginančių žinių. Pagaliau gera būtų, kad ir C. Valdyba pasiskubintų sudaryti vajui planus ir paskelbtų organe. Vienodai būtų varomas darbas.

2. *Jaunamečių organizavimas.* Jaunamečių organizavimo klausimu 10-me Seime priimta rezoliucija, kurioje sakoma, kad "tam tikra komisija drauge su Centro Valdyba išdirbs projektus ir suras būdus, kuriais telks ir prilaikys čia augusį jaunimą". Jokių projektų iš Komisijos ir Centro Valdybos kol kas dar negirdėti. O klausimas svarbus ir neatidėliotinas. Be to, nutarta įsteigti jaunamečiams laikraštėli. Nutarimas, be abejo, geras ir reiktų jau pradėti vykdyti. Pasirodžius tokiam laikraštėliui sėkmingiau galėtų ir pačių jaunamečių organizavimas. Vienok, nereikia manyti, kad paskelbti Komisijos ir Centro Valdybos projektai bei pradėtas leisti laikraštėlis suburs krūvon mūsų jaunamečius. Kaip visame, taip ir šiame reikale reikės pačioms kuopoms pasidarbuoti.

3. *Katalikiškos spaudos platinimas ir mūsų organas.* Katalikiškos spaudos platinimas yra privalomas kiekvienam katalikui. Tai geriausia priemonė kovai su bedievybe. Gyvenime ir spaudoje neretai tenka girdėti balsų, kad bedievybė mūsų tarpan vis giliau ir giliau leidžia šaknis; stebimės bedieviškos spaudos gaminimo įstaigų tarpimu ir galvojame, kokiais būdais ir priemonėmis galėtume ją sulaukyti. Man rodos, tai nėra

sunku. Imkim pavyzdžiui medį. Laužykim jo šakas, vienur, kitur išplėškime žievę, vienok medžiui tas mažai pakenks. Bet pradėkime naikinti jo šaknis, tuojau pamatysime, kad tas medis jau nyksta ir po metų, kitų paliks sausas. Taip ir su bedievybe. Stelbdami ją iš viršaus maža pakenksime, bet pradėję rauti ir mesti lauk jos šaknis, ji nyks ir pradės džiūti. Bedievybės šaknimis yra ne kas kitas, kaip tik kiekvienas bedieviško laikraščio egzemplioris. Tad-gi išmeskime iš katalikiškų namų bedievišką šlamštą, o jo vieton parkvieskime katalikišką dienraštį ir tuojau pamatysime bedievybės nykimą, sykiu nykimą ir įstaigų blogai spaudai gaminti.

Platindami katalikišką spaudą mes, Vyčiai, jei ne pirmoje, tai bent antroje vietoje turime statyti savo organą. "Vytis", galima sakyti, yra vienatinis Amerikos lietuvių žurnalas. Jame, kaip matome, telpa raštai įžymių mūsų rašytojų, publicistų kaip Amerikoje, taip ir Lietuvoje. Nei viename Amerikos lietuvių laikraštyje netelpa tokių kūrinių, kokie pereina per mūsų organą. Bet be mūsų pačių armijos, spėju, nedaug "Vytis" turi pavienių prenumeratorių. Tai labai gaila. Už tad mūsų, Vyčiai, uždavinys išplatinti savo organą kuoplačiausia. Varydami katalikiškos spaudos platinimo vaju mes turėtume gauti mažiausia 5000 pavienių skaitytojų. Tai labai lengva. Tegul tik kiekvienas narys gauna po vieną skaitytoją ir susidarys tokis skaičius.

Nors nemalonu sakyti, bet viename dalyke mes turime imti pavyzdį nuo laisvamanių, ypatingai bolševikų. Netikėtai patekus į jų vakarą pirmiausia metasi akin didelis kampe, arba kartais net ir prie durų, stalas, pilnas visokių šlamštų. Prieš programą ir pertraukose viena po kitos eina, lipa per kojas merginos, moterys siūlydamos pirkti tai tokį, tai kitokį laikraštį, arba knygą. Kartais pristojusios prie žmogaus be jokio mandagumo lenda tol, kol įkalba, įsiūlija. Katalikiškų-gi draugijų vakaruose to nesimato. Kas-žin ar tai ne mada, ar nėra kam savų laikraščių, knygų pardavinėti. Vyčių vakaruose ir-gi retai kada pastebi pardavinėjant kokį laikraštį bei kny-

gą. Net mūsų pačių organo, kad ir norėtų kas negautų.

Tie trys darbai, kuriuos viršui minėjau, mano nuomone, yra pirmutiniai neatidėtinai po Seimo darbai, kuriuos vykdinant mūsų Organizacija ir visa katalikiškoji visuomenė Amerikoje susilauktų gerų vaisių. Visi jie telpa į vieną sritį ir nėra išsišakoję. Vykdinant vieną, tuo pačiu galima vykdyti ir kitu du.

Senai čia, rodos, rengėme gegužines, išvažiavimus. O štai ruduo jau baigiasi. Taigi laikas bėga nejučiomis. Tatai nieko nelaukiant pradėkime kuoveikiausia budinti mūsų brolius, seseris ir raginti dėtis prie katalikiškų organizacijų, pasiskleiskime plačiai po savo kolonijas ir raukime lauk palaidosios laisvamanių bei socialistų spaudos šaknis iš visų namų, kuriuose tos šaknys dar neįsiskverbė į žmonių protus ir širdis, kuriuose dar Dievas ir visos religinės žymės nėra išjuokiamos. Vieton to-gi neškimė katalikišką laikraštį ir dorą knygą.

Apie kitus darbus rašime progos vėliau pakalbėti.

- Liūnas.

—x—

Nuo Redakcijos.

Šis "Vyčio" numeris buvo prirengtas spaudai už lapkr. 15 d. Suvėlinimas įvyko ne iš Redakcijos pusės. Leidžiant jį už lapkr. 30 d. kai-kurį raštai, atsišaukimai, korespondencijos reikėjo jau išmesti, nes per daug pasenę. Kadangi pertaisant numerį iš naujo būtų reikėję diena, kita sugaišti, o spaustuvė turi gana darbo iš šalies, tad leidžiame taip kaip ir buvo prirengta.

Kalėdų numeris išeis gruodžio antroje pusėje du syk didesnis.

Atsišaukimas.

Į Liet. Vyčių kuopas Illinois, Indiana ir Wisconsin Valstijose.

BROLIAI, SESERYS!

Išaušo nauja gadynė, kada po šimtmečių vargų ir žiauriausios priespaudos mūsų tėvynė Lietuva iškovojo sau visišką laisvę ir nepriklausomybę.

Kumet kritingiausiame tėvynės momente mes, palikę nuošaly vidujinius savo reikalus, visas jėgas, visą energiją dėjome tam, kad krauju iškovota tėvynės nepriklausomybė nežūtų, bet viso pasaulio būtų pripažinta, mūsų laisvamaniai, socialistai ir XX-jo amžiaus teroristo-Trockio-garbintojai stiprino savo pozicijas kovai, kad iš mūsų širdžių išplėšus tikybą, dorą, šventus tėvynės meilės jausmus. Sustiprinę savo pozicijas šiandien jie lygiai Amerikoje, kaip ir Lietuvoje susiėmę rankas bendrai kelia galvą ir atvirai skelbia mums kovą. Tūkstančiai jų agentų visose lietuvių kolonijose didžiausiu uolumu drumsčia mūsų gyvenimą ir leidžia bedievybės nuodus visokiais būdais ir priemonėmis.

Atėjo laikas tad mums, katalikams, ypatingai jaunimui, kurie dar rengiamės būti sąmoningais tautos darbininkais, kurie į kiekvieną darbą einame su obalsiu — Visa atnaujinti Kristuje — glausti pečiai, stiprinti jėgos, kad nepavergtų mūs organizuoti bedieviai, kad neužnuodintų mūsų širdžių neapykanta prieš tą, ką lig šiol gerbiame ir šventu laikome, kad neišplėštų mums padorumo jausmų!

Lietuvos Vyčių Chicagos Apskritys, turėdamas galvoje visa kas aukščiau pasakyta, sumanė šaukti visuotiną Lietuvos Vyčių kuopų gyvuojančių Illinois, Indiana, Wisconsin valstijose (taip-pat ir Grand Rapids, Mich.), suvažiavimą, kuriame bus įsteigta naujas Apskritys, tai yra Lietuvos Vyčių Illinois, Indiana ir Wisconsin valstijų Apskritys. Pirmuoju ir svarbiausiu uždaviniu to Apskričio bus: kurti naujos kuopos tose lietuvių kolonijose, kuriose dar nėra ir gai-

vinti tos kuopos, kurios šiandien yra apsnūdusios.

Atminkime, kad idėjos jėga darosi tada, kai ji apima minią, kai ji tą minią išjudina ir pakelia dvasią. Mums netruksta nei darbštumo, nei iniciatyvos, nei pasišventimo. Tad paleiskime visa tą darbui! O greitai visas lietuvių jaunimas bus po mūsų vėliava!

Steigiamasis tųjų valstijų Vyčių Apskričio suvažiavimas įvyks lapkričio 26 d., Waukegane, Ill., Lietuvių salėje, prie 9-tos ir Lincoln gatvių. Suvažiavimo dienotvarkė bus tokia:

1. Išrinkti kuopos atstovai suvažiuoja Waukegane sekmadienį, lapkričio 26 d. anksti rytą. 10 val. susirenka parap. mokyklos kambarin, iš kur "in corpore" eis į bažnyčią mišių šv. išklausti ir paprašyti Dievo palaimos darbo pradžia.

2. Po mišių šv. 1 val. atstovai sueina parap. svetainėn, kame bus bendri pietūs. Po pietų visi vyksta į Lietuvių salę ir atidaroma steigiamasis suvažiavimas.

3. Kuopų atstovų registravimasis.

4. Rinkimas prezidiumo.

5. Skaitymas referato: Suvažiavimas, jo tikslas ir uždaviniai. (Ref. skaitys Komisijos narys).

6. Kuopų pranešimai.

7. Šių dienų mūsų uždavintų svarstymas.

8. Sportas, jo praplėtimas.

9. Nauji sumanymai.

10. Rinkimas valdybos.

11. Sus-mo uždarymas.

Pasibaigus suvažiavimui parapijos salėje bus bendra vakarienė ir programa.

Kadangi šis suvažiavimas skaitysis itin

svarbus, nuoširdžiai prašome Jūsų kuopos kuodaugiausia atsiųsti atstovų.

Su pagarba,

L. Vyčių Illinois, Indiana ir Wisconsin valstijų Apskričio steigimo Komisija:

Vincas Rūkštalis,

Ant. Mureika,

Ignas K. Sakalas.

„S. Atvykę iš vakaro arba anksti sekmdienį atstovai galės apsisototi po sekantaisiais adresais: S. B. Dociūtė, 717 SoVictory St.; F. Bujanauskas, 1010 Tenth St.; G. Bukantis, 833 So. Victory St.; Jonas Lušas, 822 So. Lincoln St.

Red. prierašas. Iš telpamo viršui atsišaukimo matome, kad L. Vyčių Chicagos Apskričio iniciatyva rengiamasi prie didelio ir kilnaus darbo, kuriam, reikia tikėti, pritaris visos tose valstijose gyvuojančios Vyčių kuopos. Visa širdimi pritardami tam gražiam sumanymui mes ir-gi norėtume, kad steigiamasis trijų Valstijų Apskričio suvažiavimas būtų kuoskaitlingiausias atstovais ir kad tikrai įsikūnytų visi sumanytojų norai. Sykiu norėtume, kad chicagiečių pavyzdžiu sukurstų ir kitų valstijų, kur dar nėra Apskričių, Vyčių kuopos, ypatingai didžiausioj lietuvių išėivijos kolonijoj — Pennsylvanijos valstijoj.

Vincas Rūkštalis.

Naują dešimtmetį pradedant.

Lietuvos Vyčių Organizacija pradeda antrą dešimtmetį. Reiškia, dešimts metų jau praėjo kai Amerikos lietuvių jaunimo tarpe apsireiškė tautinė idėja. Tada jis pasisakė esąs Lietuvos jaunimo dalis išėivijoj ir stojoj į darbą.

Ir nors jį skiria plačiosios jūrės nuo gimtosios šalies, vienok sudėjo pažadus ir pasirįžo dirbti Lietuvos naudai, gerbti jos troškimus, stengtis mokytis, o nepamiršti gimtosios kalbos ir visuose susirinkimuose taja kalba reikšti savo mintis. Gi savo imnan įpynė žodžius: „Mums viską davė Lietuva vaduosim galva ją sava“...

Kokiu vardu tas lietuvių išėivijos jaunimas turėjo pasivadinti, kuris, tėvynei dar esant panėiuose, rįžosi dirbti jai ir net savo galva ją vaduoti. Pasivadina jis vardu, amžiais gerbtu visos tautos, vardu *Lietuvos Vytis*. Vytis, tai garbingoji Lietuvos žymė...

Kiekvienas žmogus yra dalis savo tautos kūno. Taigi ir lietuvis, paeinąs iš lietuvių tautos kraujo, turis lietuvių tautos būdą, įpročius, ir visa kas lietuvių tautą skiria nuo kitų tautų, yra lietuvių tautos dalis.

Bet, nors pavienis asmuo ir skaitosis tautos dalimi, vienok jis, būdamas vienas,

negali padaryti, kad tautos reikalai eitų kuogeriausia, negali išleisti įstatymų, pagerinti ūkė bei pakelti krašto pramonę. Paimkime, pavyzdžiui, Jungtines Valstijas Amerikoj. Tegul čia randasi žmogus didesnės neg Salamono išminties, vienas, kaipo viena tautos dalis, jis mažai reikš. Bet tas pavienis asmuo bus daug reikšmingas prisidėjęs prie, sakysim, Republikonų arba Demokratų partijos. Kaipo partijos žmogus, jis gali būti jos lyderis, jos minčių reišėkėjas. Jis gali būti išrinktas net šalies administracijon.

Dabar imkime Lietuvoj rinkimus į nuolatinį Seimą. Panevėžio apskritį išrinkta 70% Krikščionių Katalikų atstovų. Kuomet Rokiškio ir Ragelėnų apylinkėj Krikščionys Demokratatai gavo 6,268 balsus, tai Social-demokratatai, Social-liaudininkai (įėmus žydų 1,562 b.) gavo 12,856 balsus. Kitaip sakant, Krikščionys Demokratatai gavo 32.78%, o mūsų priešai 67.22%. Reiškia, apie 2-3 katalikų balsuotojų savo balsus atidavė amžiniems mūsų idėjos priešams. Kodel? Todel, kad katalikai ten nėra tvirtai susiorganizavę. Neorganizuotą liaudį, it žuvį, pagavo jos priešai. Tad-gi aišku, kad organizuotis mums reikia visais žvilgsniais: ir moraliu ir materiali, ir politiniu.

Lietuvos Vyčių Organizacijos programon įeina visi viršui minėti punktai. Tadgi ji ir yra atatinama šiandieniniams Amerikos lietuvių katalikų jaunimo reikalams.

Ar rastūsi bent vienas lietuvis katalikas, inteligentas arba prasčiokas, kuris nenorėtų, kad Amerikos lietuvių jaunimas būtų auklėjamas taip, kaip yra pažymėta L. Vyčių Įstatucse. Ne. Tokio žmogaus savo tarpe mes nerasime. Atbulai, mes norimė Amerikos lietuvių jaunimą matyti kaip pavyzdį kitų tautų jaunimui. Jei taip, tai antrą dešimtmetį pradedant visi, kaip vienos motinos ir bendros idėjos vaikai, auginkime tą brangią organizaciją. Kvieskime visą Amerikos lietuvių jaunimą Lietuvos Vyčių dirvon. Duokime jam darbo, darbo kilnaus, naudingo tautai ir bažnyčiai. Jei žengdami per slenksčių į antrąjį dešimtmetį visi prabilsime poeto Vaičiūčio žodžiais: "Tik rankas viens kitam paduokim, tik būkime broliai tarp savęs", tai antro dešimtmečio gaie sulauksime gražių vaisių ir dvidešimties metų sukaktuves minės ne 5000, bet visas Amerikos lietuvių jaunimas. Džiaugsimės mes, džiaugsis ir Lietuva.

Prigimtis liepia organizuotis ir dirbti visuomenei. Taip tvirtina sociologai. Profesorius K. Paltarokas sako: "Nors žmogus daugiausia rūpintūsi savo nauda, vienok gyvendamas visuomenėje, drauge darbuojasi visuomenei ir pats naudojasi visuomenės darbu. Tegul turi kažin kokią galybę, atskiras žmogus negalės pats patenkinti visų savo reikalų; paliktas vienas sau skurstų, net žūtų. Toji atskirų žmonių silpnybė nuo senų senovės vertė žmones jungtis į šeimynas, giminę, gentį, tautą..." Labai aišku, kad neorganizuoto Amerikos jaunimo būriai skursta moraliai, skęsta nedorybių gilmėsna ir žūsta. Kiek Lietuvos Vyčiai sugebės išgelbėti žūstančio jaunimo, tai priklausys nuo mūsų, nuo visų katalikų, ypatingai nuo inteligentijos.

Kodelgi per dešimts metų mes nesugebėjome išauginti L. Vyčių Organizaciją nors ligi penkiolikos tūkstančių narių? Gal nebuvo iš ko? Ne. Amerikos lietuvių jaunimo yra net keleriopai daugiau. Vien tik Illinois,

Michigan ir Ohio valstijose yra virš penkiolikos tūkstančių. Kodel Springfield'e (Ill.) nedidelėj parapijoj išaugo Lietuvos Vyčių 48 kuopa į virš du šimtu narių, komet Chicagoj didėsėse parapijose yra vos po penkiasdešimts? Gal delto, kad ten yra komp. A. Aleksis, klebonas Ig. Keršis. Klebonus turi beveik visos lietuvių kolonijos, tačiau ne visose Vyčiams buvo lemta išaugti ir išsišakoti. Kame priežastys! Ieškokime jų, o suradę stengkimės jas prašalinti.

Geriausia žmogui mokykla, tai jo praeities darbuotė. Geri praeities darbo vaisiai paskatina jį dar energingiau veikti, gi blogos pasekmės perspėja jį ateity apsisaugoti. Čia Vyčiams reikia pažinti sava istoriją. Istoriją pažinę, jos įvykiams naudodamies eisime nauju gyvenimo keliu. Ko pirmame dešimtmečiu neįstengėme padaryti, antrame padarysime. Kur buvo spragos, nedatekliai, dabar turime jas taisyti, užpildyti. Gyvenime pasitaiko padaryti klaidų. Klaida įvyksta ne del blogo noro. "Tas nedaro klaidų, kas nieko nedaro", sako lietuvių patarlė, arba "Ne tame garbė, kad klaidos nepadarai, bet tame, kad ją pamatai ir atitaisai". Pasauly žinoma tik viena Įstaiga nedaranti klaidų, tai Kristaus įsteigta Bažnyčia. Tos neklaidingos Įstaigos pamatais remiasi ir mūsų Lietuvos Vyčių Organizacija. Tais pamatais tiesiame kelią ir antram dešimtmečio darbu ir pilnai esame įsitikinę antrame dešimtmečiu daugiau rasti pritarimo iš plačiosios lietuvių katalikų visuomenės ir kad visas Amerikos lietuvių jaunimas stos mūsų eilėsna dirbti bendrai tautos ir bažnyčios labui.

Pirmo dešimtmečio istorijon Vyčiai įrašė žymiausias mūsų tautos išėivijoj darbuotojus. Nėra lietuvių kataliko darbuotojo, kuris ar šiuo, ar tuo nebūtų prisidėies prie Lietuvos Vyčių. Už didelius nuopelnus Organizacijai suteikta Garbės Nario vardas: M. Norkūnui, kun. F. Kemėšiu, komp. A. Aleksiui, kun. H. Vaičiūnui, Matui Zujui, kun. J. Navickui, kun. F. Virmauskui. Tai asmenys, kurie Lietuvos Vyčių Organizacijai begalo daug pasišventimo idėjo. Šale tų, ilgą eilę galima priskaityti veikėjų, kurie kaip pirmiau, taip ir dabar daug Lietuvos Vyčiams dirba. (Dar ne galas).

Maironis.

(1862—1922).

Spalio 23 d. šiemet Maironiui sukako 60 metų.

Ilgą savo gyvenimą jis nenuleisdamas rankų triūsė, dirbo naudingą visuomenei darbą. Jo darbų sritis buvo dvejopa: mokytojavimas ir poezija. Jo nuopelnus, kaip profesoriaus, geriausia galės įvertinti jo skaitlingi klausytojai: Žemaičių Seminarijos klierikai ir Petrogrado Dvasiškosios Akademijos studentai. Tarnavo jis jiems su didele meile ir pasišventimu.

Bet nemažai jam rūpėjo ir apskritai Lietuvos jaunimas. Jo dvasiai kelti jis yra parašęs jaunystėj savo "Lietuvos istoriją". Ji susilaukė dviejų leidimų ir nevieną jauną lietuvį pažadino mylėti savo praeitį ir jos didvyrius. Bet dar pasekmingiau pavyko jam įkvėpti mūsų jaunimui tėvynės meilės jausmų savo "Pavasario Balsais", kurie ir padarė Maironies vardą Lietuvoje populiariausiu. Jų išėjo net penki leidimai. Tą pat tikslą omenėje turėdamas mūsų dainius rašė ir savo poemas: "Tarp skausmų į garbe" (perdirbta vėliau į "Jaunąją Lietuvą"), "Raseinių Magdė", "Mūsų vargai", o tapgi ir dramos veikalus: "Kame išganymas" ir "Keistučio mirtis".

Jeigu Maironis nebūt turėjęs kito užsiėmimo, kaip viena literatūra, jis, be abejo, būtų parašęs kur kas daugiau. Bet kaip jau aukščiau esame pažymėję, jis, būdamas visa amžių profesorius, ir nenorėdamas apsisleisti mokslo srity, žymesnę savo laiko dalį skirdavo profesūrai; literatūrai tat tetekdavo daugiausia atostogos. Atostogų metu jis tegalėdavo atsilankyti Lietuvoje, susidurti su savo tautiečiais, arčiau pažinti jų gyvenimą ir iš jo prisirinkti medžiagos savo kūriniams. Ši aplinkybė ir pateisina relatyviai nedidelį Maironies produktingumą.

Kad Maironiui yr rūpėjus ne vien poezija, bet ir profesūra, tai parodo jo lotyniškai parašytas storokas veikalas "Tractatus de iure et institia". Čia pirmą kartą buvo sunaudoti visi rusų "zokonai", turį šiokio ar tokio santykio su moralybe. Bė šio turėio Maironis parašytų daugelį savo lekcijų, iš

kurių būt galėję susidaryti nauji mokslo veikalai, bet vokiečiams jo rūmus užėmus, visi jo rankraščiai tapo barbariškai sunaikinti.

Be lietuvių ir lotynų kalbų, yra bandęs rašyti Maironis ir lenkiškai. Čia pažymėtina jo poema "Z nad Biruty" išieista kun. Miluko Brooklyn'e 1904 metais. Autorius pavartojo pseudonimą "Halina z Połagi". Šiandieną, tariamės, jau nebėra priezasties slėpti tos poemos autoriaus tikrąjį vardą.

Dabar-gi jungdami savo balsą su kitu Maironies gerbėjų balsais linkime gerb. jubiliatui susilaukti dar daug, daug vaisingo darbo metų tiek mokslo, tiek poezijos srity.

Valio Maironis jubilistas!

A. Jakštas.

"Vienybė".

—x—

Kazys Vidikauskas.

Puota.

— Ar moki joti nors kiek ant pegaso?

Ar valdai žirgą sparnuotą!

Jei taip, tai skubink greičiau ant Parnaso
Išvysi ten didelę puotą.

Ten muzos, artistai ir daugel poetų

Susėję linksmai puotauja,

Jų tarpe viens dainius 60 metų

Lietuviškai jiems dainuoja. —

Taip tarė man draugas. Aš jam patikėjau
Nujojau tenai kuogreičiausia.

Ištikro garbės vietoj mūsų dainius sėdėjo

Prie sosto Apolio arčiausia.

Šią puotą Apolis mūs dainiui iškėlė

Svečiai jam sveikatos linkėjo.

Ir plojo Lietuvai, kad ji neprazuvo,

Kurią savo dainom's jis kėlė.

Valdovas Parnaso, Apolio didingas

Pakilęs nuo sosto priėjo,

Pasveikino dainių, tas senis galingas,

Ir aukso kankles jam padėjo.

Paskui ėmęs taurę Apolio atsisuko,

Iš jo veido tryško malonės,

Ir vietoj mūsiškio Valio! jis sušuko:—

Ad multos annos — Maironis!

Pastabėlės.

VYČIAI, PAREMKITE!

Dabartinis Centro Pirmininkas K. S. Jonaitis — Žilvitis — yra rašytojas ir žymus Amerikos lietuvių poetas. Jo eilėraščiai kupini gilaus jausmo ir tyros tėvynės meilės. Savo įgimtu talentu jis puošia ne vieną Amerikos lietuvių laikraštį. Ypatingai daug jo eilėraščių telpa "Vytyje", kurias jaunimas vakaruose, gegužinėse deklamuoja. Nėra reikalo čia girti Žilvičio eilėraščius, nes kiekvienas, kuris "Vyty" skaito, žino, kiek juose yra grožio ir žavumo.

Ligšiol poetas Žilvitis yra parašęs arti 200 eilėraščių. Visi jie yra tilpę įvairiuose Amerikos lietuvių laikraščiuose, taigi plačiai išmėtyti. Daugelis tų eilėraščių, ypač seniau tilpę savaitiniuose mūsų laikraščiuose, yra jau pamiršti. Surinkus visus juos pasidarytų didelė ir graži eilių knyga, kuri būtų žymus įdėlis į dailiąją mūsų literatūrą.

Poetas K. S. Jonaitis — Žilvitis yra moksleivis. Kaip visi mūsų moksleiviai, taip ir jis yra vargo, skurdo draugas, dėl to savo eilėraščių rinkinio ir savo lėšomis jis nieku būdu negali išleisti. Bet yra kitas ir gana lengvas būdas, kurį patiekia pats K. S. Jonaitis, t. y. kad jo eilėraščių rinkinį patys Vyčiai išleistų. Štai kaip: mylintieji poeziją tą knygą iš anksto užsiprenumeruoja ir prisiunčia "Vyčio" Redakcijon po 1 dol., taip-pat parenka prenumeratų ir tarpe savo draugų. Išėjęs iš spaudos rinkinys, beabejo, bus brangesnis, bet visi prenumeratoriai jį gaus už 1 dol.

Susidarius nemažam prenumeratorių skaičiui, Žilvičio eilėraščių rinkinys galima būtų atspausdinti ant gražios, slidžios poperos. Kiekvienas prenumeratorius jį gautų gražiai apdarytą. Be to, prie kiekvieno eilėraščio, sulig turinio, žadama pridėti dar atatinamas piešinys. Piešiniams padirbti yra kviečiamas vienas žymiųjų mūsų artistų-dailininkų.

Surinkęs iš kitų laikraščių pluoštą savo eilėraščių Žilvitis jau atsiuntė "Vyčio" Redakcijon. Likusius baigia rinkti.

Pilnai pritardama tam sumanymui "Vyčio" Redakcija tikisi, kad jam pritaris ne tik visi Vyčiai-ės, bet ir visi kiti poezijos mylėtojai.

Kas bus pirmutinis?

Kalėdinį "Vyčio" numerį rengiamės išleisti padidintą, padailintą. Vienok jo gražumas prigulės nuo pačių Vyčių paramos. Turime daug paveikslų, vaizdų iš Lietuvos. Jų įdėjimas "Vytin" mums nemaža atseina. Delto prašytume Vyčių kuopų prisidėti bent maža auka prie išleidimo didesnio, gražesnio "Vyčio" numerio. Be to, pačios kuopos, kurios gali, prašomos atsiųsti savo paveikslus pajvairinimui dailiosios pusės Kalėdų numerio.

Bendradarbių prašome Kalėdų numeriui patiekti raštelių pritaikintų minėtai šventei.

Agentai ir "Vyčio" platintojai prašomi iš anksto užsisakyti daugiau Kalėdų numerio.

Jau nebe pirmi metai Vyčiai svajoja surengti ekskursiją Lietuvon, atlankyti gimtinę, senus tėvelius ir nuoširdžiai pasveikinti Jaunąją Lietuvą, kurios laisvei ir nepriklausomybei iškovoti daug aukų ir pašventimo sudėjo; sykiu pasisveikinti su vienminčiais Pavasarininkais ir Ateitininkais ir sumegzti su jais tampriausius vienybės ryšius. Daug buvo priežasčių, dėl kurių praeitais metais tokios ekskursijos negalėjome surengti.

Kad pirmoji Vyčių ekskursija Lietuvon šiemet supultų su viena ar kita tautine švente, pav. su Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo, reikia jau ruoštis. Deito Centro Valdyba, kuriai 10-sis Seimas pavedė rūpintis ekskursijos surengimu, šiuo kreipia domės ir prašo Vyčių, ir jų draugų, norinčių pamatyti tėvynę, pranešti jau apie tai Centro Valdybai. Platesnės žinios bus vėliau paskelbtos.

Katalikiškų organizacijų vajai vienas po kito eina. S. L. R. K. A. kontestas pražestas ligi kovo mėnesio 1923 m. sekmingai

eina. Dabar prasidėjo L. D. S. vėjus, kuris tęsis per šį ir gruodžio mėnesius. Gruodžio mėnesį prasidės vėjus — rinkimas aukų moksleiviams šelpti. Neužilgo prasidės ir mūsų vėjus. Kuopoms ir apskričiams iš anksto reikia ruošti. Centro Valdyba gamina vajui planus, kuriuos neužilgo žada paskelbti.

10-sis Seimas, išklauses dailininko A. Žmuidzinavičiaus, Lietuvos Šaulių Atstovo Amerikoje, pasveikinimo, tam tikra rezolucija (žiūrėk 10-jo Seimo protokolas "Vytis" Nr. 15(128) psl. 536) nutarė teikti Liet. Šauliams visokią galimą paramą. Kadangi dabar dail. A. Žmuidzinavičius lanko lietuvių kolonijas su prakalbomis, tad Vyčiams geriausia proga yra parodyti savo užuojautą tiems tėvynės laisvės sergėtojams, — aukomis.

ŠV. KAZIMIERO SESERŲ PADĖKA VYČIAMS.

Praeitame gegužės mėnesyje pradėjome leisti automobilių per lioteriją. Jausdamos tam darbui daug jėgų garbioje Vyčių Organizacijoje, drąsiai ir su pasitikėjimu pasiuntėm visoms kuopoms po 100 bilietų, prašydamos pardavinėti juos. Ir neapsivylėme. Dauguma kuopų sulig išgalės pasidarbavo ir aukas prisiuntė, o 38-ta, 47-ma, 43-čia, 69-ta, 78-ta, 92-ra, 97-ta ir 105-ta kuopos įnešė mums pelno už visą šimtą pasiųstų bilietų. Nuoširdžiai dėkingumą reiškiamo visoms pasidarbavusioms kuopoms, ypatingai minėtoms. Labai įvertiname tokią didelę ir taip maloniai mums suteiktą Vyčių paramą ir, turėdamos juos mūsų geradarių tarpe, kasdieną už juos meldžiamės. Lai Aukščiausiasis šimtais kartų visiems atlygina!

Dėkingos,

Švento Kazimiero Seserys.

Organizuokimės.

Ir vėl, ir dar sykį prisieina šauktis į mūsų brolius ir seseris — lietuvius katalikus: **organizuokimės!** 16 metų praėjo, kaip užmegsta mūsų Federacija. 8 metai suėjo, kaip buvo įsteigtas Tautos Fondas.

Šiandien niekas neužginčys, kad tos organizacijos padarė daug mūsų Lietuvai ir mūsų iš-eivijai. Bet juk dar tik dalis Amerikos lietuvių katalikų yra susirganizavę. O kiek yra mūsų brolių ir sesučių, kurie nepriklauso prie katalikiškų organizacijų, arba jeigu ir priklauso prie vietinių draugijų, — nepasistengia, kad jos dėtusi prie Federacijos. Jeigu nuo pat pradžių Federacijos veikimo visi lietuviai katalikai, būtų susispietę po jos sparnais — šiandien Lietuvoje ir čia Amerikoje viskas kitoniškai atrodytų.

Kodel mes turime apie 20 mokyklų, seserų vedamų?

Todel, kad mes neorganizuoti.

Kodel bedievybė, išdykumas, tautinis išsigimimas taip drąsiai galvą kelia ir tiek riksmo daro?

Todel, kad mes visi dar pakrikę.

Kodel neskaitlingi sandariečiai turi net penkis savaitraščius?

Delto, kad mes nėsame gerai susiorganizavę.

Kodel tiek daugelis darbininkų dar tebetiki socialistų monams, kada patys socialistų vadai nustoja tikėję į socializmą?

Ir čia priežastis — mūsų nesusiorganizavimas.

Štai iš Pensylvanijos ateina žinių, kad mūsų broliai angliakasiai tariasi steigti savo vietinius centrus, kad viešais reikalais lietuviams išvien eiti. Parodos dėl pripažinimo davė tam progos. Gražus sumanymas. Bet ten, kur jįsai iškilo, dar nėra katalikų Federacijos skyriaus. Vadinasi, katalikai, dar patys savo tarpe nesusivieniję, eis neorganizuoti, kaip palaidas būrys — bendrai veikti su laisvamaniais, su nezaležninkais, su socialistais. Kas ir kokiais keliais juos ves, jeigu jie, kaipo katalikai pirma nepažins savo vadų. Yra vėl mūsų iš-eivijoje kolonijų, net ir didžiulių, kuriose katalikiškos draugijos turi savo sąryšius ir sąjungas, tačiau tie sąryšiai ir sąjungos kažin kodel nenori dėtis prie visos mūsų visuomenės, nori veikti nuo visų atsiskyre, tarsi ant kokios salos uždaryti. Ir praktika parodo, kad tokie izoliuoti sąryšiai patenka verpetan siauros vietinės politikėlės, tarnauja vietinių politikierių ambicijoms, o nemato platesnių tautos ir katalikų visuomenės reikalų.

Laikas, ir didelis laikas mūsų kolonijų vadams, mūsų susipratusiems darbininkams rimtai užsiduoti sau klausimas: kodel mes visi negalime veikti išvien?

Kodel dar ne visose mūsų kolonijose randasi Federacijos ir Tautos Fondo Skyriai?

Kodel tie skyriai ne visur turi savo apskričius?

Kodel atskiros katalikų draugijos ne visos dar priklauso prie Federacijos?

Kodel kai kurie vietiniai katalikų centrai nėsideda prie Federacijos?

Kodel mes visi dar neorganizuoti?

Fed. Sekr.,

222 S. 9th St., Brooklyn, N. Y.

Laisvę pažinę, jungo nevilksim.

LIETUVIAI!

Šiomet sueina lygiai 600 metų nuo to laiko, kaip Lietuvos Kunigaikštis Gediminas, stebėtinu savo sapnu sujudintas, įsteigė Vilnių, tą vieną iš gražiausių pasaulio miestų, — Vilnių — mūsų sostinę.

Per tuos 600 metų Vilnius buvo Lietuvių tautos širdimi ir siela. Daug kraujo buvo pralieta, kad apginti tą savo sostinę nuo pasikėsinimų įvairių grobščių kaimynų, norinčių ją sau pagrobti ir ten įsigyventi.

Taip! Lietuviai savo Vilnių amžiais gynė ir gins ir neatsizadės jo, ligi kol Lietuvių tauta gyvens šiame pasauly.

Kasgi yra mums tas Vilnius?

Vilnius — tai mūsų tas stebūklingas miestas, į kurį nuo seniausių laikų keliavome pėsti, važiuoti ir klupsti, ieškodami ten suraminimo ir palaimos.

Vilnius — tai mūsų istorinis ir kultūrinis centras, mūsų paguoda, mūsų pasidžiavimas.

Vilnius — tai tas šaltinis, iš kurio semia mūsų tauta visą savo galybę.

Vilnius — tai Lietuvos širdis, kurią užgavus, sudreba visas galingas mūsų Tautos kūnas.

Vilnius — tai tas mūsų dainų —

“Miestas brukavotas,
Ašarėlėms apmazgotas”...

Tą Vilnių laiko dabar pagrobę didžiausi nuo amžių lietuvių priešai — lenkai.

Ten, Vilniuje, mūsų broliai už žmogaus ir tautos teises kovodami kalėjimuose nyksta ir lenkų kankinami žūsta.

Ten iš Vilniaus, iš tos mūsų šventavietės, lenkai galanda peilį, kad pulti ir numarinti visą Lietuvą.

Amerikos Lietuvi. Ar nesudreba Tavo visa esybė, prisiminus šitą baisią tikręnybę?

Ar Tu neužsidegi visas apmaudu ir kerštu prieš tą gašlųjį slibiną įsmeigusį savo kruvinus nagus į mūsų Tautos gyvą kūną?!

Ar Tu nėsi pasirijęs stoti pagalbon atremti tą tykojantį, kad mus visus pasmaugus, lenkų poną?!

Ten, Tėvynėje pasilikę mūsų broliai susibūrė į kariuomenės eiles ir Šaulių būrius. Jie yra pasiriję gyvastį savo atiduoti, kad Vilnių atvaduoti, kad apginti Lietuvą. Ir ne vienas jau savo jauną galvelę paguldė, pastojęs kelią besiveržiančiam Lietuvon priešui.

Jų vieton stoja nauji tūkstančiai.. Stoją jie savo noru, kaip šauliai. Beja, daugumoj be ginklų ir silpni.

Amerikos Lietuvi, žuvusiųjų ir pasirijusiųjų už Tėvynę žuti Broli! Stok Šauliams pagalbon! Lietuvos piliečiai likę Tėvynėje, mokėdami mokesčius užlaiko kariuomenę. Tu šelpk šaulius. Duok jiems kūno ir dvasios jėgos, duok jiems į rankas ginklą ir stiprumą, kad veltui nežūtų. Tu tą gali. Tu esi galingas savo išgalia. Tu per platųjį Okeaną gali padaryti savo tautą neįveikiamą. Tu gali užduoti priešui mirtiną smūgį. Tu gali atvaduoti nelaimingą mūsų Vilnių!

Lietuvių tauta apvaikščioja 600 metų Vilniaus sukaktuves.

Amerikos Lietuvai! Priminkime sau ir mes savo sostinę! Tenesiranda nei vienos Lietuvių kolonijos, kuri neapvaikščiūtų Vilniaus sukaktuvių!

Tą Vilniaus sukaktuvių proga pasinaudodami, paremkime mūsų nepriklausomybės sargyboje stovinčią suorganizuotą Lietuvių patriotišką visuomenę — Lietuvos šaulius.

Visų partijų ir pažiūrų lietuviai turime čia išvien eiti.

Atminkime, kad visa Lietuva privalo būti nedaloma ir laisva!

Šelpkime Lietuvos Šaulių Sąjungą!
Apvaikščiokime Vilniaus sukaktuves!

A. Žmuidzinavičius,
Lietuvos Šaulių Atstovas Amerikoje.

*J. A. V—nė.**Zilvitis.***Užžėlusiais takais.**

Per apleistus plotus,
erškėčiais išklotus,
mes žengiam į garbę,
į ateitį svarbią.

Mes žengiam nuo ryto
saulutės rašyto,
aušros pabučiuoti,
naktų glebėkščiuoti.

Čia šmeklos kvatoja,
patamsėj sustoję;
o vėjas vis plaka —
klaidina mums taką.

Išpustė krūtinę,
jausmingą, ugninę
audrų išėlimai,
verpetų siutimai...

Pajudinkim žemę!
jėgas tegu semia
kapuose didvyrių,
kur tūni tarp girių...

Te rengia mums puotą,
garbe vainikuotą,
po darbo karžygių,
po kruvinų žygių.

Po tosios kelionės
Telaimina žmonės —
kurie kelius tiesė
į ateitį šviesią.

Žaibais apvynioti
jūs ėjot sijoti
į glūdumas protu
teisybių liepsnotų.

Nuo plieno ir švino
jūs kūnai sutino...
bet sielos laisviausios
žvaigždžių kalbos klausos.

Jūs einat, it vėjai,
žibintus iškėlę,
ieškot naujo kelio
del vargo žmogelio.

Ruduo.

Graudingas "reqviem" begausdams,
Užgavo oro verpetus
Ir šiaurys vėjas bangą ausdams
Įnirtęs daužos į krantus.

Atšaldė ilstančią krūtinę
Tvankus užgulęs debesis,
Veidai išbalė nusiminę,
Gilus ir liūdnas ilgėsysis.

Mirtis nuodais visur užsėjo,
Galva nusviro nuo pečių,
O aidėsiai ritmingo vėjo
Atvėrė daugel paslapčių.

Ir vedė į užburimą pilį,
Per audrą ir klampiais keliais
Ten, kur nurimę vėjai tyli,
Kur žvaigždė vilties nesileis.

—Keliauk, keliauk, — rods, vėjai sako.
Tenai surasi sau draugų,
Ten laimė šypsosi ant tako,
Po žemės kovų audringų.

Bet, ak kaip gaila prisiminus
Pavasary... o kaip gražu,
Širdis dejuoja nusiminus,
Kad viskas nyksta pamažu.

Graudu žiūrėt kaip miršta gėlės,
Kaip dreba beržai nuo šalnos,
Šiltos jie gailis vasarėlės,
Bet nesulaukti jiems giedros.

—x—

Kaip tiesa yra, kumet esame linksmūs
ir patenkinti, visa gamta šypsosi; oras, ro-
dos, labiau gaivinas, dangus šviesesnis, žė-
mė skaisčiau žaliuoja, gėlės skaniai kvepia,
paukšteliai maloniau gieda ir sauiė, mėnulis
ir žvaigždės viskas, rodos, gražesni, ir tik
linksmynasi su mumis.

Orison Sweet Marāen.

Jonas Paukštys.

Baisus vakaras.

(Vaizdelis iš netolimos praeities).

AI buvo žiaurios vokiečių okupacijos laikais. Siurpus rudens vėjas draskė paskutinius medžių lapus, blaškė nuogas šakas. Iš niurios padangės šniokštė

smarkus lytus. Naktis. Lauke taip tamsu — nors į akį durk. Menkutėse padegėlių pirkelėse gėso paskutiniai žiburiai. Ir vargingojo Naručio šeimynėlė, savo vargus, rūpestėlius pamiršus, ruošėsi gulti. Mazieji kūdikėliai jau senai saldžius sapnus audė. O didesnieji, vakaro maldeles sukalbėję, kniubo kur ant gryno suolo arba ant šiaudų pėdo, vos pasimetę po galva keletą palaikių drabužėlių ir migo.

Tik senis Narutis šį vakarą buvo neramus, piktas. Vaikeliai bijojo jį net pašneinti, lauktuvių paprašyti. Mat, šiandien jis grįžo iš Šaukių, nuvežęs vokiečiams paskutines rekvizicijas. Ko pats iš savo menkučio ūkelio nestengė pristatyti, to nupirkęs nuo kaimynų vežė, kad tik tų nelabųjų "germanų" atsikračiau, kad tik jie vėl, kai pernai, neatvažiuotų su keiksmiais ir lazdomis ieškoti nepristatytųjų javų ir gązdinti nekaltuosius vaikelius.

Bet štai šį vakarą visas perlytas sugrižo ir sužinojo, kad aplinkinius kaimuos šiandien vėl krėtė "žandarai" su tuo pašėlusiu savo tlumočium (vertėju), kurs, norėdamas vokiečiams įtikti, buvo dar piktesnis už pačius "žandarus". Ir, sako, kiek tik radę javų jie be jokio pasigailėjimo ėmė, nė kiek nepaisydami ar kas jau pristatė savo dalį, ar dar ne. Girdi, jūs ir taip būsite po pusę centnerio vienam žmogui paslėpę, o to ir užtenka!

— Ak, kad juos kur bala pagriebtų! — pūrijo Narutis. — Žiūrėk ryto išryto, arba net šiandien apie kokią gaigystę, gal tie nevidonai atsibels ir vėl smaugs nekaltus žmo-

nes!.. Na, bet jiems atsirugs syki, tegu tik rusai pareis!

Tuo tarpu kaž-kas nedrąsiai paklabino į priemenios duris. Narutis net pabalo.

— Ugi ką, gal jau ir "germanai" atsi-
bastė, — blykstelėjo jam baisi mintis. O jei dar, Dieve mylėk, koks jų šnipas ar "tlumočius" būtų nugirdęs jo paskutinius žodžius — tai jau sudie žmogeli...

— Ir priegtam čia dar nieko nepaslėpta, — dejavo Narutienė, skubiai dengdama su drėgnu dekiu ant krosnies džiovinamus rūgius.

— Jau dabar nelaikas! Dieną reikėjo tai padaryti,—rūstinosi šeimnininkas.

Durys dar garsiau subildėjo. Ką darysi — reik eit.

— Kas čia? — drebančiu balsu paklausė Narutis, pravėręs pirkios duris ir įžengęs viena koja į tamsią priemenę.

— Tai aš! — atsakė nepažįstamas balsas.

— Kas tu? — jau balsiau paklausė Narutis.

— Tai aš, Juozuk, ar jau tu manęs nepažįsti... Ką čia bešnekėti, leisk greičiau ir gana. Aš visas perlytas — dar švelniaus prašneko nepažįstamasai.

Narutis, nežinodamas ką daryti, sugrižo į vidų, ėmė iš žibinto degančią skalą ir pakuždomis tarėsi su žmona: ar čia įleisti, ar ne.

— O ką gali žinoti koks pabalda gali įeit,—dvejojo Narutienė.—Juk tokiam ore geras žmogus nesivaldios! O gal net kokie plėšikai... Sako, andai Jonuose pas Miškūną ir šitaip įsiprašė ir apiplėšė.

— Bet ir plėšikams' jau nebūtų kas iš mūsų labai imt, o pagaliaus juk ir aš ne iš kelmo spirtas, — drąsinosi šeimnininkas, nors pakinkiai iš baimės virpėjo.

— Tegu, dar syki paklausiu kas jis toks, — tarė jis eidamas lauk.

— Tik, susimildamas, jeigu nepažintum kas, tai neįsileisk, — maldavo pati.

— Na tai kas tu? Aš bet-gi dar tavęs nepažįstu.

— Aš tavo buvusias draugas, Žiaunelė, — tyliai atsakė užklaustasis. — Nebijok, aš tuoj išeisiu...

Net pabalo Narutis nuo išgąščio, bet-gi pamažu atstūmė nuo durų sklendę. Durys sugirgždėjo ir per slenkstį peržengė žemas kokios tris-dešimts metų vyras su kareivišku šautuvu rankoje. Tai buvo pabėgęs iš vokiečių nelaisvės kareivis. Kurį laiką jis slapstėsi pas saviškius, namieje. Bet suo- dę jį kaimynai suskundė “žandarams” ir jis turėjo prisilaikyti daugiausiai girių tanku- mynuose. Čia jis išpasalų ne vieną “germa- ną” padėjo, ne vieną “žandarą” įgąsdino, už ką ir buvo vokiečių baisiausiai persekio- jamas. Jo namus vokiečiai dūmais paleido, o mylimąją šeimyną į troškiuosius Vokietij- jos kalėjimus nugrūdę išmarino. Dabar jau Žiaunelės kerštas neteko ribų. Jis norėjo atkeršyt už save ir už visą Lietuvą. Ir sus- pietęs apie save būrelį panašių “pabėgė- lių” savo taikia kulka jau ne vieno vokiečio krūtinę perskriodė, ne vieną žiaurų šnipą ar žandarą tamsiuosius miškuos palaidojo. Ir bijojo jo vokiečiai, turbūt, daugiau negu savo kaizerio, vadindami jį “Lietuvos Hin- denburgu” už jo nepaprastą drąsą ir vikrų išsisukimą iš persekiotojų rankų. Už jo galvą vokiečiai tūkstančius siūlė ir desėtkai šnipų prie jo dieną ir naktį sėlino. Bet ka- da jis kokią audringą naktį draug su vėsulomis išeidavo į laukus pavandravoti, pas gerus žmones maisto pasieškoti, žmoneliai paskutiniu duonos kąšniu su juo dalindavos. gražų žodelį tardavo, nors už tai jiems ug- nim ir kardu buvo grasinama.

— Labą vakarą, — dabar tyliai prašneko Žiaunelė.

— Labą, labą! Tai buvau nepažinęs, — teisinosi Narutis, stengdamasis nusišyp- soti.

— Ar pas jus nieko iš svetimų nėra?

Jau Narutis, norėdamas atsikratyti taip netikėto svečio, ketino sakyti, kad pas juos yra koks giminė, kaip išėjusi gailėstingoji pati prasarė:

— Kas čia duos svetimus! Bene dar kas eitų į tokią lūšną...

Dabar jau vėlybasai svečias įžengė vi- dun, pagarbino, pastatė kampe šautuvą ir pasisveikino su šeiminkais.

— Tik sėskis pas krosnį kiek sušilti, — ragino Narutienė, o aš tuotarpu paruošiu ką užkąsti.

— Ką jau jūs čia daug ruošite, jus ir taip labai nuvargino,— draudė Žiaunelė, sės- damas pas gerai prikūrentą krosnį. — Aš tik duonutės kiek norėčiau ir vėl grįšiu “namo” — į girias...

— Aje, aje! tai dar gyvenimas, — dejavo Narutienė, besisukinėdama apie šaukšdėtį. — Ir mūsų Juozelis gal būt taip-pat kur skursta nabagėlis...

Šeiminkas dar geriau uždengė vienin- tėlį pirkios langelį.

— Mat šiandien apie mus, sako, vokie- čiai švaistosi...

— U ko jie čia buvo?— skubiai užklausė Žiaunelė.

— Nugi ko daugiau — javų krėsti.

— Tai dar jiems negana žmonių ašarų ir vargo!?!— kalbėjo vėl nurimęs Žiaunelė.

— Ką jau! ką jau!—skundėsi Narutis. Jau kai pasitaikė žmogus išilgai vargo, tai jau ir skursk visą amželį. Kad da skersai vargo kas pataikė, tai perėjo ir vėl nieko, o mes dabar...

— Tai dar su viskuo būt nieko, tik kad, anot mūsų kunigėlio, žmogus į kairę turėtum ką paimt: dešinėje šaukštą vis turėsi, o kairėje duonutės ir gal pritrūkti, — kalbėjo Narutienė traukdama pas krosnį stalelį ir dėdama ant jo šiltos ruputienės bliūdą.

— Na, palaukit, apie Kalėdas pareis ru- sai, pamatysit kas čia pasidarys! — džiugi- no Žiaunelė.

— Tai kas-žin ar jau teisybę būtų žmo- nės išnekėję, kad jau šiomet turės jie tikrai išėiti?!.

— Jei neis, tai mes juos vyte išvysim! — aiškino narsusis kareivis blizgančiomis akimis.

— Duok Dieve, kad jio pareitų, tai lyg aniolai mums atrodytų po šitokių vienra- gių, — džiugavo Narutienė,

— Aš vis sakydavau, kad apie Kalėdas jie pareis, — sakė Narutis.

— Na, jau tu pranašavai, kad apie Velykas, o jau ligi Visų Šventų tai tikrai nei vieno vokiečio neliks. Dabar-gi praejo ir Velykos ir Visi Šventi, o tavo pranašystės kaip neišsipildo, taip neišsipildo,— užkirto jam patį.

— Bet syki vis turės išsipildyti, — teisi- no Žiaunelė.

— Dieve duok, Dieve duok! iš jūsų lūpu į Dievo ausį!..

— Dabar jau kelintas vakaras kaip girioje kur įsilendi į rūšį, tai ar motos gražiai girdėti...

— O vis, sako, ant Vištyčio ir ant Suvalkų į tą kraštą ūžia? — klausė Narutis.

— Taip, aną naktį įsilipęs į aukštą, aukštą eglę net ir šviesas į tą pusę mačiau laidant.

— Andai, sako, į Juozus buvo užėjęs koks ruselis, bebėgdamas iš Prūsijos, tai jis kalbėjęs, būk kur ten, nežinau, Lenkijoj ru- ai labai vokiečius supylė, pramušė frontą ir daugelis ten vokiečių "kelncs padžiovē", — pasakojo Narutis.

— Galimas daiktas,— pritarė Žiaunelė.

— Delto, turbūt, šiandien ir Šaukiuos vokiečiai taip nosis nukorę vaikščiojo, — tęsė toliau įsikarščiaęs Narutis. — O ką čia nenusimins, kad rusai kasdien iš pietų ir vakarų vis labiau į maišą juos supa...

— Ar tai mano sapnas kažin ir neišsipildytų? — nedrąsiai prisiminė pamaldžioji Narutienė.

— Koksai?

— Nagi, kaip tik vokiečiai užėję mu- sudegino, tą naktį mums girioje benakvo- jant man pasirodė nabašninkė motinė, ku- ri nesykį jau daug dalykų man pranešdavo. Ir kai aš jos paklausiau, kada pasibaigs karas ir išeis tie baisūs vokiečiai, — ji man taip, gerai pamenu, galvą linguodama pasa- kė: "O!.. vaikelai, dar daug laiko turės pra- eiti, daug žmonių išmirs ir kada retas kuris savo broliui bijos teisybę pasakyti, kada re- tai kas nevogęs ir nesukęs išliks..."

(Pabaiga bus).

Miško Bronius.

* * *

Kaip aš tave pažinau,
Laimė į akis žiūrėjo.
Baltos gėlės man žydėjo,
Kaip aš tave pažinau.

Buvo vakaras ramus...
Spaudei mano tu rankele
Ir žavėjai man širdelę.
Aš būvau tada ramus.

Tos gėlės jau nuvyto,
Kuriuos laimę mums kuždėjo,
Kuriuos džiaugsmą širdin dėjo —
Visos jos dabar nukrito.

Spinduliai tačiau saulutės
Mūsų gėles atgaivina,
Mūsų širdis suramina,
Liauna šiaurus vėjas pūtes.

Mūsų gėlės vėl suzydo.
Leidžia kvapą, kužda laimę,
Neįveiks nei jokia baimė —
Skaisti saulė mums prašvito.

Žydi, šypsos prieš saulelę
Puikios, gražios džiaugsmo gėlės...
Jos mums sako pasakėles,
Žaliais lapais mus apsupe.

Supas vėju mūs verpetas,
Siekiam laimės išsvajotos...
Ir širdyse pagodotos —
Bėga mūsų jauni metai...

Bėga metai tų svajonių,
Kurių pilnos mūs širdys.
Kurių niekas jau nevirkdys —
Mes nejaučiam tų dejonų.

Dailininkas A. Žmuidzinavičius-Žemaitis.

Antanas Žmuidzinavičius gimė Seirijų miestely, Seinų apskrity. Studijavo dailę Varšavoje, Paryžiuje, Munchene, Florencijoje, Petrapily ir kit. Atgavus lietuviams spaudą persikėlė į Vilnių, kur su ail. M. Čiurlioniu ir P. Rimša įsteigė Lietuvių Dailės Draugiją ir kaip tos draugijos pirmininkas darbovosi ten iki pat didžiojo karo.

Karui užėjus — muzos nutilo. A. Žmuidzinavičius nebėgo į Rusiją, bet kaip narys Lietuvių Komiteto nukentėjusiems dėl karo šelpti dažnai po šūviais smarkiai triūsė pafrontėj nešdamas pagelbą tremtiniam.

Užėmus Vilnių vokiečiams A. Žmuidzinavičius buvo vienas iš trijų lietuvių patriotų, kurie pasirašė po garsia peticija prezidentui Wilsonui. Jeigu rusai būtų tada sugrįžę Lietuvon, tiems žmonėms jau nebebūtų savo Tėvynėje vietos. Laike baisios vokiečių priespaudos ir bado, rizikuodamas pakliūti į vokiečių ragus, buvo slapto lietuvių politikos Komiteto nariu, globojo 2 liet. vaikų prieglaudas ir

šale Biržiškos, Smetonos, dabart. Prezidento Stulginskio ir kitų dirbo kaip mokytojas pirmoje Vilniaus liet. gimnazijoje ir Liet. Mokytojų Seminarijoje.

Bet štai užėmė Vilnių bolševikai. Žmuidzinavičius su nedideliu lietuvių būreliu pasiliko Vilniuje, kad būti sargyboje liet. dailės ir kitų reikalų. Įtartas sabotaže jau buvo sekamas bolševikų črevičaikos, tik bolševikai tapo išguiti, ir Vilnius atsidūrė lenkų globoje. Ta globa buvo jau Žmuidzinavičiui nepakeliama ir jis po poros sąvaičių išdūmė pėščias Kaunan. Tuo laiku siautė Lietuvoje visur priešai: vokiečiai, lenkai, bolševikai, o kiek vėliau bermontininkai. Lietuvių vyriausybė su silpnute dar tumet kariuomenė dėjo paskutines pastangas, kad tiems milžinams pasipriešinti ir aišku buvo, kad jeigu nestos kovon visa organizuota lietuvių visuomenė, Lietuva neišlaikys.

Tada tai mažas būrelis žmonių, į kurį įėjo V. Putvinskis, T. Ivanauskas, A. Žmuidzinavičius ir

kiti, stojo darban, duoti pradžia organizacijai, kuri sujungus visus lietuvius po obalsiu — mirtinon kovon už Lietuvos Nepriklausomybę, stotų pagelbon savo kariuomenei. Tai buvo pradžia L. Šaulių Sąjungos. Nepraėjo daug laiko ir jaunieji Šauliai išvien su mūsų narsia kariuomene kaip liutai grūmėsi su bermontininkais ir bolševikais ir padėjo juos išvyti iš krašto. Po to Žmuidzinavičius grįžo vėl į savo numylėtą Vilnių, kur ir darbavosi tūlą laiką.

Bet štai atėjo karas su lenkais, kurie pradėjo pulti Lietuvą. Žmuidzinavičius tada iškeliauo iš Vilniaus į frontą kaip Šaulys. Netrukus matome jį kaip IV Šaulių lauko štabo Viršininką. Tai Šaulių daliai, užėmus Želigovskiui Vilnių ir einant ant Širvintų ir Giedraičių ir pavesta buvo saugoti didelę demarkacijos linijos dalį Dzūkijoje.

Vieną kartą, apvažiuojant Žm. frontą, nežiūrint į tai, kad sulig Suvalkų sūtarties mūšiai tarpu lietuvių ir lenkų buvo sustabdyti, lenkai užpuolė lietuvius naktį Bobriškiuose, 10 varstų šioj pusėje demarkacijos linijos. Iš dešimties žmonių, kurie buvo užpulti troboje, išliko tik trys, jų tarpe ir A. Žmuidzinavičius. Su trijose vietose peršautais drabužiais, kontuzijuotas į galvą, sudaužytas visas ir apiplėštas, buvo jis paimtas nelaisvėn, iš kur, atsikvošėjęs, po trijų dienų vienok pranyko iš po lenkų globos Varėnos miškuose ir išplaukė vėl kaip Šaulys karo lauke.

Taip besidarbuodamas Tėvynės gynimo reikale per visą tą laiką A. Žmuidzinavičius, kaipo dali-

ninkas teįstengė nupiešti tik vieną didelį paveikslą, būtent "Sužeistas Šaulių Vadas". Tas paveikslas yra dabar Valstybės nuosavybė ir randasi Karo Muzejuje, Kaune.

Jeigu Šauliai kovose su priešais daug ką pasidarbavo, tai tas neabejotinai ačiu Amerikos lietuviams, kurie anuo metu gausiai Šaulius šelpdami davė galimybės jiems susiorganizuoti ir įsigyti ginklų. Ačiu Amerikiečiams ir Šaulių Vadų darbštumui dabar L. Šaulių Sąjunga yra šaly kariuomenės didelė krašto gynimo pajėga. Steigiamasis Seimas pripažino ją tam tikru įstatymu kaip labai svarbią ir pusiauvalstybinę organizaciją, susidarancią laisvai iš Tėvynę mylinčių piliečių, pasiržusių iki paskutiniam ginti Lietuvos nepriklausomybę nuo įvairių priešų pasikėsinimų.

Vienok L. Šaulių Sąjunga taip išaugu šiuo laiku daugumas jos narių neturi ginklų. Tūkstančiai beginklų Šaulių vyrų ir moterų su pasibaisėjimu laukia priešų, kurie nuolat grumuoja mums ir net viešai išdirbinėja projektus visos Lietuvos užėmimui. O ten už neutralės zonos išvesti vėl iš kantrybės persekiojimais lenkų, mūsų broliai gudai ir lietuviai sukilę nelygioj kovoje žūsta gindami savo tautos ir žmogaus teises.

To viso akyvaizdoje Lietuvos Šaulių Centro Valdyba šių metų pradžioje ir išsiuntė A. Žmuidzinavičių, į Ameriką, šauktis tolesnės pagalbos.

Lietuvos Informacijos Biūras.

Paveldėti ar įgyti dar.

Šiandien viskas kalba mums apie paveldėjimą. Sąvoka paveldėjimo liko mums suprantama nuo laiko galingo gamtos mokslų išsiplėtojimo. Paveldėjimu vadiname tą faktą, jog kūno ar dvasios ypatybės bočių pereina į ainius. Šį faktą žmonės pastebėjo žiūrėdami vienas į kitą. Liaudies ūpas senai jau tą išreiškė. Obuolys nuo obels netoli krinta. Žinome, jog visos tėvų ypatybės gali pereiti į vaikus: geriausios kūno pusės ir jo ydos lygiai kaip ir karakterio ypatybės ir gabumai.

O juo tankiau kokia nors žymė atsikartoja, tuo tvirčiau ji įsiskiepija. Prie ypatybių, paveldėtų šeimynoje, gali dar prisidėti naujos įgytos nuosavybės. Žymės, kurias bočiai krovė ainiuose, randasi suvienytos. Bet ne visos tos ypatybės turi būti būtinai veiklios. Jos gali būti kol kas paslėptos žmo-

guje, ir kumet nors vėl atsirasti vaikuose ar ainiuose.

Pajėgų paveldėjimą nereikia nei per daug branginti, nei piginti. Jeigu mes patėmijame, jog tarp kūno ydų ir ligų kai kurios turi baisią atsikartojimo jėgą vaikuose ir ainiuose, kai kitos tos jėgos neturi, tai persitikriname, jog taip-pat turi būti su dvasios ir proto ypatybėmis.

Bet ne visai taip pat. Geros kūno pusės, kaip sveikata, jėga ir gražumas pereina gana taisyklingai nuo bočių į ainius. Pasitaiko išimčių, bet tas nepanaikina teisybės. Gamta yra taip gudri, kad neduoda geroms tėvų ypatybėms išnykti, bet jas užlaiko vaikuose. Priešingai iš kūno ydų tik kai kurios atsikartoja reguliariškai. Kaip jau pasakėme su privalumais, dvasios ir proto dalykas yra truputį kitoks.

Blogas dvasios ūpas tik retkarčiais paveldžiasi. Nedorų tėvų kūdikis gali tapti geriausiu žmogumi, jeigu iš mažens buvo pašalintas nuo blogos tėvų įtekmės. Taip pat kūdikis geriausių tėvų gali pasidaryti nedoriausiu žmogumi. Šiame dalyke gamta neturi nepalankiamų įstatų.

Tokį taisyklingumą galima greičiau at-rasti proto žymėse. Visų pirmą paveldžia-si kai-kurie gabumai: muzikos talentas, dai-lės, mokslo tyrinėjimas. Tik nereikia many-ti, kad tokie talentai turėtų būtinai plėto-ties. Jie gali būt vaikuose silpnėsi negu tėvuose. O tumet stojasi ne palaima vaikui, bet prakeikimas.

Pažinau vieną muziką, kurs savo gyve-nime nieko nepasiekė.

Buvo tai vienas dviejų sūnų tūlo kapel-meistro, kuris parašė kelias labai gražias dainas, kelias mišias, operas ir tt., bet vis-gi pasiliko labai neturtingas. Petras ir Po-vilas buvo vardai sūnų; nuo pat kūdikystės abu rodė muzikoj gabumų ir anksti pradė-jo mokytis dainavimo ir griežimo. Jų tė-vas, užsiėmimu kapelmeistras, tiek daug ko-vojęs su vargais, nenorėjo, kad sūnūs palik-tų prastais. Vyresnysis, Petras, paklausė tėvo patarimo, metė kol kas muziką, įstojo muzikos įrankių dirbtuvėn ir patapo geru darbininku. Po kiek laiko gerai išmoko to amato ir paliko būtinai reikalingas dirbtu-vės savininkui. Pagaliaus vedė jo dukter-į ir pats paliko savininku puikios dirbtu-vės.

Jaunesnysis sūnus, Povilas, pasitikėjęs savo talentu, būtinai norėjo tapti muziku ir garsiu kompozitorium. Bet jo talento jam neužteko. Jis pasiekė laipsnį tiktai muzikos mokytojo mažame miestelyje ir ga-lutinai būtų sunykęs skurde ir varguose, jei-gu jo brolis nebūtų jam padėjęs.

Paveldėtas talentas gali būti palaima, bet lygiai ir prakeikimas tam, kuris jį ga-vo. Palaima, jeigu ji yra sujungta su tikra valia ir jeigu nereikia kovoti su neprielan-kiais santykiais. Nelaimė, jeigu neužtenka žmogui galutinio geležinio patvarumo vi-siems priešingumams nugalėti.

Šiandieninėje plačioj mūsų visuomenėj konkurencija paveldėtų talentų yra perdaug

didelė. Tėvas, turįs pretensijos statytis, sa-kykim, mokslo vyru, menininku vos suge-bėjęs pasiekti tą laipsnį tikisi, kad jo sūnus galės tą padaryti pilnai, jeigu tik jo talen-tas bus auklėjamas nuo pat mažens. Tokiu būdu labai tankiai visai pusėtini talentai pa-renka sau neatsakantį užsiėmimą. Daugelis nori išlėkt į aukštį, bet neužtenka jėgų. Iš toš priežasties matome tiek daug nelaimin-gų gyvenimų.

Matant žmogų su žinomais, nepapras-tais privalumais, visumet sunku bus įro-dyti, ar tie privalumai yra paveldėti, ar auklėjimu įgyti. Jeigu kūdikis, kurio tėvai buvo vagys iš profesijos ir kuris išaugo sý-kiu su vagimis, buvo vagys, tai niekas nenu-spręs, ar nedori palinkimai, pas jį yra pri-gimti, ar įgyti. Jei karininko sūnus turi pa-linkimą prie kariuomenės, jeigu muziko vai-kas nori tapti muziku; jei mokslo vyro duktė parodo didelį norą mokyties — kas pasa-kys, ar tokiuose atsitikimuose tokie talen-tai yra įgyti, ar paveldėti? Tik tumet gali-ma pasakyti, jog tas ir kitas talentas, ar ga-bumas, yra paveldėtas, jeigu auklėjant kū-dikį nieko nedirbtų, kad žadinus bei auklėjus tą talentą, arba palinkimą, o dar tikriau tu-met, kada auklėjimas stačiai priešinasi pa-linkimui, o šis vis tik daro sau kelią, plėto-jasi ir didėja. Nereikia manyti, kad paveldėti gabumai gali iš kartos į kartą stiprin-tis, augti. Tas dalykas nėra taip įstabus. Tiktai blogas ar geras sugebėjimas gali bū-ti paveldėtas.

Sugebėjimas prie ko nors jaunikaityje visai nerodo, kad tokis pat sugebėjimas tu-rėjo būti pas tėvą. Jeigu kiekvienas arklys, paeinantis iš greitų, lenktyninių arklių, būtų greitesnis už savo tėvus, tai šiandien lenkty-nių arkliai būtų greitesni už greičiausius traukinius. Pas žmones šis dalykas stovi taip pat.

Gamta turi tam tikrą palinkimą prie išlyginimo, ką reikia pripažinti teisingu. Ji nenori nuolatinių kai-kurių šeimynų privi-legijavimo prieš kitas. Didžiausi vyrai žmo-nijos istorijoje, ar tai karžygiai, ar moks-lininkai ir išradėjai, ne tiktai nebuvo savo sūnų pralenkti, bet paliko ištolo jų nepasiek-ti.

Iš to kiekvienas gali pasiimti sau tą svarbų pamokinimą: nereikia jokių ypatingų paveldėjimų, kad tapus garsenybe.

—x—

Apšvieta ir alkoholis.

Drąsiai galima išsireikšti, kad visi, kurie priešinasi blaivybei, žinodami, ar nežinodami, kartu priešinasi plėtimui bent didesnės apšvietos. Pirmame straipsny buvo aiškiai parodyta, kad ant kiek kur alkoholis daugiau veikia, ant tiek apšvieta mažėja, ir atbulai, ant kiek kur alkoholio įtaka eina menkyn, ant tiek apšvieta turėtų eiti aukštytyn, jei taupinamas izdas būtų jai sunaudojamas. Aišku, kad pilnasai susilaikymas nuo svaigalų visumet ir visur turėtų atnešti pageidaujamus apšvietos vaisius. Tik vargas, kad sunku pajunkėlius įtikinti net prie to, taip vadinamo, su saiku svaigalų naudojimo ir pilnosios blaivybės naudingumo. Anot priežodžio, "Užstok duris, tai per aukštinį išlys". Išaiškink vieną jų priekaištą, tai jie kibs prie kito. Taigi, čia imsiuosi paaiškinti kitą imtą iš Šventraščio priekaištą, prie kurio dauguma taip kimba.

Tas priekaištas, tai yra Šv. Pauliaus žodžiai į Timotiejų: "Negerk jau vandens, bet naudokis mažuma vyno del tavo vidurių, ir tankių tavo ligų arba silpnumų" (Tim. 5. 23). Tik pagalvokime gerai, o pamatysim, kad šitie Švento Pauliaus žodžiai nieku būdu nesipriešina pilnajai blaivybei, nes ir pilnieji blaivininkai, kurie visam amžiui yra padarę pilnosios blaivybės įžadus, nelaužo jų imdami mažą svaigalų kiekybę, jei gydytojas jiems liepia kaip vaistą viduriams arba kitai kokiai ligai pagydyti. Tad ir Šv. Paulius savo mokiniui Timotiejui patarė bandyti užuot vandens, išgerti mažumą vyno, kaip vaistų.

Kristus pirmuoju savo stebūklų negalėjo sužymėti vyno daugiaus, kiek jo reikia kiekvieną dieną, kiekvienam kunigui Mišiu aukoje. Žinoma, jeigu atsirastų toks kunigas, kurs pakonsekruotų didelį pilną kieliką, o kitą tiek reikalautų pirštams plauti, tai, beabejo, pasigertų ir papiktintu žmones. Tai būtų didelis pasityčiojimas iš Mi-

šių aukos. Bet tas, saugok Dieve, niekumet neatsitiks! Taip ir Šv. Paulius Apaštalas, patardamas Timotiejui išgerti vyno, negalėjo nieko kito sužymėti kaip tik tokią kiekybę, kiek jo kartais gydytojais pataria ligojams imti.

Užsikirščiaavę alkoholio gynėjai kaipurie net išeina su išsireikškimais, kad jei Šventraštis yra Dvasios Šv. įkvėptas, tai ir Šv. Pauliaus patarimas Timotiejui naudotis vynu, kaip vaistu, yra įkvėptas. Kiek atsime nu lekcijas mokytojo aiškinančio Raštą Šventą, rodos, ne kiekvienas žodis ir sakinyt turėtų būti įkvėptas, išimant tuos, kuriuos Bažnyčia jau yra pripažinusi, kaip Šventosios Dvasios įkvėptus. Tai visi turi pripažinti. O apie daugumą kitų, kurie dar nėra Bažnyčios pripažinti, galima išreikšti savo nuomonę. Prie tokių prisiskaito ir Šv. Pauliaus Ap. patarimas. Šv. Paulius Ap. negali pats sau prieštarauti, nes savo laiške į Rymiečius jis pritaria pilnajai blaivybei. "Gera yra nevalgyti mėsos, ir negerti vyno, nei to, kame tavo brolis pasižeidžia, pasipiktina, arba nusilpnėja." (Rom. 14. 21). Palyginus tuodu Šv. Pauliaus sakiniu, išvada pasidaro kuoaiškiausia, kad jo patarimas Timotiejui negalėjo sužymėti daugiaus nieko, tik tai mažumą vyno, kaip vaistą. nes sirgdamas Timotiejus tik vandenį gėrė. Pagirdamas Rymiečius Šv. Paulius pataria jiems susiturėti nuo vyno ir nuo mėsos. Tat kodel alkoholio užtarėjai nekimba prie šio pasatojo patarimo? Mat, jei nieks daugiau nevirtotų svaigalų kaip tik tiek, kiek jo reikia vaistams, tai bravorininkai ir smuklininkai nepadarytų milionų.

Reikia pagalvoti ir įsitikinti, kad alkoholio gynėjams rūpi ne žmonių gerovė, o tik tai jų pačių pralobimas. Ir juo kur labiau svaigalų prekyba plėtojasi, tuo labiau ten apšvieta menkėja, nes svaigalai suaikvoja priemones apšvietai. Daugelis už tai kaltina tik tai girtuoklius, o tat netiesa. Tikrųjų pajunkėlių-girtuoklių skaičius vis tiek per mažas, kad vieni jie įstengtų užlaikyti tiek bravorų, tiek distilacijų, kurių savininkai trumpu laiku pastoja milionieriais; tiek smuklių, kurių savininkai taip-pat už metų, kitų pralobsta ir nutunka. Taigi, bravori-

ninkams bei saliuininkams nutukti bei milijonus sukrauti padeda visi, taip vadinamieji, su saiku svaigalų vartotojai. Jei žmonės be svaigalų negalėtų gyventi, tai visi blaivininkai jau senai būtų išmirę. Dabar gi kaip tik priešingai! Ir Bažnyčia neužgirtų blaivybės, bet dar draustų žmones nuo jos.

Nesenai "New York Times" skaičiaus straipsnį su ištrauka iš Baltimorės Arkivyskupo prakalbos, laikytos Kolumbo Vyčiams, kuri šitaip skamba: "Jei prohibici-

jos dėsniis jums nepatinka, tai pilną teisę turite balsuoti, kad jį atšauktų. O kol neatšauktas, kiekvienas Amerikos piliėtis privalo jį pildyti. Aš-gi, kad milijonus balsų turėčiau, nei vieno neduočiau už atšaukimą".

Jei visa mūs jaunuomenė uoliai pradėtų kibti prie šitos naujosios mokslo šakos alkoholio žmogaus kūnui ir sieiai blėdin-gumo tyrinėjimo, tai to draudimo nei atšaukti nereiktų. Pačiu įsitikinimu žmonė svaigalų atsizadėtų.

Kun. P. Saurusaitis.

Dramos Sekcija.

Pirmieji Išganymo Reiškiniai

RELIGINIAI-ISTORINIS PERSTATYMAS
KETURIUOSE ATIDENGIMUOSE.

Parašė J. V. Kovas.

—x—

VEIKIANTIEJI ASMENYS:

Zakarijas — Žydų kunigas (rabinas).

Elzbieta — jo moteris.

Isarkis — Sinagogos tarnas.

Marija — Išganytojaus Motina.

Angelas.

Angelių būrys — Koristai.

Atidengimas Pirmas.

VIETA. Sinagoga — žydų šventvietė. Paprastos, ne puoštos, sienos. Kairėje pusėj skuomas (stalas), gali būti aukščiau pastatytas, bent ant dviejų laiptų pastovo. Skuomas tamsia skraiste užtiestas, ant kurio pulpitas ir ant jo atvožtos didelės knygos. Ant vidurio skuomo aukštas žibintas (liktorius) su septyniomis degančiomis žvakėmis. Aukščiaus žvakių pakabintos Mozės tobyčios (jos gali būti padarytos iš storos popieros); ant tobyčių parašyti aiškūs lotynų numeriai: ant vienos trys, ant kitos septyni. Zakarijas ilgais, puošniais apeigų rūbais (pritaikinti iš istoriškų vaizdelių);

rankoje laiko smilkylą; kepurė dvišaka.

Tarno rūbai taip-pat ilgi, senovės papročiu.

Angelas, ilgais šviesmėlyniais rūbais, rankose turi ilgą, platų parašą, kurį priešais rodo — "Taip Dievas nori".

Zakarijas gieda psalmių tonu.

Vaidinti reikia religiškoj-dievotejoje dvasioje.

Scena Pirma.

(Zakarijas smilkina auką — skuomą — žibintą ir tt. Gieda ir kalba).

ZAKARIJAS (GIEDA).

Eikite, džiaugkimės Viešpatyje; giedokim Dievui Išganytojui mūsų!

Išeikim prieš veidą Jo su išpažinimu, o psalmėmis giedokim Jam.

KALBA.

Nes Dievas yra didis Viešpats ir Valdovas didis ant visų.

Neatstums Viešpats žmonių savo; rankose Jo yra visi žemės kraštai, ir aukštybes kalnų Jis mato.

GIEDA.

Eikite, džiaugkimės Viešpatyje; giedokim Dievui Išganytojui mūsų!

Išeikim prieš veidą Jo su išpažinimu, o psalmėmis giedokim Jam.

KALBA.

Nes Jo yra marios ir Jisai sutvėrė jas, o žemę sutvėrė Jo rankos (*klaupia*).

Eikime, pagarbinkim ir pulkim prieš Dievą; verkim prieš Viešpatį, Kursai mus sutvėrė.

Nes yra Viešpats Dievas mūsų; o mes Jo žmonės ir avys ganyklos Jo.

GIEDA.

Eikite, džiaugkimės Viešpatyje; Giedokim Dievui Išganytojui mūsų!

Išeikim prieš veidą Jo su išpažinimu, o psalmėmis giedokim Jam.

KALBA.

Šiandieną, jei balsą Jo išgirsite, neuzkietinkit širdžių jūsų...

(Staiga iš dešinės pusės aukuro pasirodo Angelas. Zakarijas lyg nusigandęs, stebisi, žingeidauja. Bet bijodamas lyg atgal pažengia, lyg ant atsargos esti. Angelas, su parašu rankoje, išdidžiai kalba).

Scena Antra.

Zakarijas ir Angelas.

Angelas—Nesibijok, Zakarijau, apreikšiu tau gerą naujieną.

Zakarijas—Su kuom turiu garbės kalbėti?

Angelas—Esu Dievo tarnas, čia atsiųstas, idant tau apreikšti, kad tavo malda yra išklaudyta ir Dievas tave palinksmins. Sulauksi to, ko trokšti.

Zakarijas—Ar Dievas Aukščiausias mano maldą priima?.. Kas gal žinoti?..

Angelas—Taip. Dievas tavo maldą išklauzė. Todėl tau apreikšiu linksmą naujieną.

Zakarijas—Ar-gi aš sulaukiau linksmą naujieną?..

Angelas—Taip. Tavo širdis Dievuje džiaugsis.

Zakarijas—Malonu bus išgirsti. Sakyk man ją; su nekantrumu jos laukiu.

Angelas—Klausyk. Tau pasakysiu, ką Dievas apreikšė. Tavo moteris, Elzbieta, pagimdys tau sūnų ir duosi jam vardą Jonas.

Zakarijas — *(nustebęs)*. Kur tokią stebėtiną naujieną gavai?.. Nesuprantu... Ir protas mano neapima, ką man sakai *(akis ir rankas pakėlęs aukštyn meldžiasi)*. O Viešpatie! duok man tą malonę, idant galėčiau

suprasti šį apreikimą! *(į Angelą)*. Sakyk, brangusis, aiškiau!

Angelas—Klausyk, baigsiu sakyti visą apreikimą.

Zakarijas—Laukiu su didžiausiu domėsiu.

Angelas—O tu iš savo sūnaus turėsi didelį džiaugsmą ir linksmybę. Ir daugelis žmonių linksminsis Jo užgimimu.

Zakarijas—*(nesupranta—stebisi)*. Nesuprantu reikšmės tavo žodžių. Kalbėk aiškiau, kad galėčiau suprasti.

Angelas—Suprasi, Zakarijau. Sakau tau, nesistebėki daug ir nenuliūski, Dievas tavo maldą išklauzė; delto tavo sūnus bus didis Viešpaties akyse, jis vyno ir kitokių stiprių gėrimų neragaus ir bus Šventąja Dvasia pripildytas dar savo motinos iščiuje.

Zakarijas—*(susimaišęs. Akis ir rankas pakėlęs aukštyn)*. O, Dieve! apšviesk mano protą, kad galėčiau suprasti tuos žodžius *(į Angelą)*. Dar sykį meldžiu tavęs, sakyk aiškiau, idant galėčiau suprasti reikšmę tavo žodžių ir minties.

Angelas—Suprasi viską, kada tas išsipildys. Klausyk. O tavo sūnus užaugęs daug Izraėliaus sūnų atves prie Viešpaties Dievo. Nes jis ateis pirmiaus Jo, dvasioje ir galybėje Elijo, idant atgrįštų širdis tėvų link sūnaus. O netikinčius kad padarytų išmintingais; idant sutaisytų Viešpačiui tobulus ir geros širdies žmones.

Zakarijas—*(lyg atsipeikėjęs)*. Pradedu suprasti, apie ką man kalbėjai, bet kaip į tai galiu tikėti, kadangi aš ir mano moteris, Elzbieta, esava seni, ir jau paėjęję savo amžiuje ir senatvėje?.. Ar-gi mano sūnus būtų tokis garsus?

Angelas—Tikėk tam apreikimui, o tada suprasi. Aš esu Gabrieliūs, kuris stoviu prieš Dievą ir esu Jo atsiųstas, idant tau tai apreikščiau.

Zakarijas—*(lyg abejodamas)*. Kas man suteiks tiek išminties, idant tokiam apreikimui tikėčiau... Todėl, nemanau ir tavo tiems žodžiams tikrai įtikėti *(lyg išsikalbėdamas)*. Štai jau mudu su savo motere Elzbieta sulaukėva žilos senatvės, o Dievas mums tos dovanos nesuteikė; tadgi ir tiena tavo žodžiams nenoriu tikėti.

Angelas—(perseigėdamas). Tikėk, aš tau sakau teisingai, nes Dievo ranka už abejojimą gali tave nubausti.

Zakarijas—(susimaišęs). Tegu pildosi Aukščiausiojo Dievo valia. Vienok mane ima abejonė, ar tik nebus čion suvadžiojimas?.. Gal, mane išmėgindamas, taip tik kalbi?

*Angelas—*Gaila man tavęs, Zakarijau. Dar kartą sakau tau: tikėk Dievo apreiškimui, o būsi laimingesnis. Netikėjimas tavo tave nubaūs.

Zakarijas—(tvirtai). Jei tikrai esi nuo Dievo siųstas su tokia linksma naujiena, padaryk man stebūklingą ženklą, tumet įtikėsiu.

Angelas—(rūsčiai—ištiesęs dešinę ranką link Zakarijo). O, štai tau ženklas!.. Tu būsi nebylys. Negalėsi kalbėti ligi tai dienai, kurioje tas išsipildys delto, kad netikėjai mano žodžiams, kuriuos Dievas Aukščiausias tau siuntė per mane! Tie žodžiai išsipildys savaime, laiku.

(Angelas pranyksta nuo scenos. Zakarijas karštai meldžiasi, smilkina, bet patydomis, nes kalbėti negali. Scena pamažu užsidengia).

Atidengimas Antras.

VIETA. Nazareto miestelyje. Varginga grįčiutė, bet švariai užlaikoma; nedidelis skuumas, ant jo knygos; šale dvi ar trys kedės.

Marija, ilga šviesiai mėlyna šlebia; balta juosta persijuosus; ant galvos užsigobus didelę baltą skraistę. Jei galima, tai padaryti verpsę ir linų kuodelį.

Angelas šviesiais rūžavais rūbais. Rankoje turi palmą.

Angelių koras: visi baltais rūbais, gali būti su palaidais plaukais ir su gėlių vainikais.

Vaidinama dievotoj dvasioje.

Kalbėti lėtai ir aiškiai.

Giesmių melodijas paimti tokias, prie kurių yra labiausiai papratę. Bet, giedoti be žodžių, vien tik mormorando (niūniavimu); toks giedojimas darys daugiau išpūdzio į klausytojus.

Scena Pirma.

(Marija, daro tvarką grįčioje arba verpia ir kalba).

*Marija—*Esmi išaukštinta, kaip medis kedras ant Libano, ir kaip cipras ant kalno

Siono. Kaip palmė išaukštinta esmi Kadėse, ir kaip įdygta Jeriko rozė. Kaip puikus medis alyvų laukuose ir kaip jovaras esmi išaukštinta ant vandenių; gatvėse, kaip cinamonas ir balsamas kvepijas, leidau kvapą. Iš miro geriausio dariau saldybės kvepėjimą... *(susiėmus rankas).* Viešpatie! pasigailėk savo žmonių *(klaupiasi prie skuomo, pasilenkia. Po valandėlės pasirodo Angelas. Marija nusigąsta).*

Scena Antra.

Marija ir Angelas.

*Angelas—*Būk pasveikinta Marija, malonės pilna. Viešpats su Tavim! Pagirta Tu būsi tarp moterų!

Marija—(nusigandus į šalį). Kas tai būtų per pasveikinimas?.. *(į Angelą).* Su kuom turiu garbės kalbėti?

*Angelas—*Aš esu Angelas Gabrielius, Dievo siųstas pas Tave.

Marija—(baimingai). Ar gal aš Dievui nusikaltau?

*Angelas—*Nesibijok, Marija, nenusikaltai; Dievas Tave parinko iš daugelio, nes atradai malonę pas Jį.

*Marija—*Ar Aukščiausias mane priglaudžia savo malone?

*Angelas—*Taip. Dievas per Tave visą pasaulį gausingomis dovanomis apdovanoja.

*Marija—*Aš tik žemės dulkė. Nesu verta tų Dievo malonių, kurias man iki šiol suteikė.

*Marija—*Sakau tau, kad Dievas Tave parinko iš daugelio. Štai pradėsi Dievo malonėje ir sulauksi Sūnų, o praminsi Jį vardu Jėzus!

Marija—(stebisi nusigandus). Ar Dievo tokia valia?

*Angelas—*Taip yra: Kurį Tu pagimdysi, Tas bus didis, o Sūnumi Aukščiausiojo bus vadintas; ir duos Jam Viešpats Dievas sostą Dovydo Tėvo Jo ir viešpataus namuose Jokūbo per amžius. O Jo viešpatystės nebus pabaigos.

Marija—(pakėlusi akis į dangų). Viešpatie Aukščiausias, apšviesk mano protą, idant galėčiau suprasti Tavo apreiškimą... *(į Angelą).* Kaip tai viskas stosis, kadangi

nepažįstu vyro?.. Nekaltybėje esu pasizadėjęs Dievui tarnauti.

Angelas—Šventoji Dvasia nužengs ant Tavęs, galybė Aukščiausiojo apsiaubs tave, delto kas iš Tavęs užgims, bus šventas ir bus vadintas Dievo Sūnumi.

Marija—Ar Dievo tokia valia?

Angelas—Taip, Marija. Sakiau Tau pirma, kad esu Dievo čia atsiųstas, idant apreiškčiau.

Marija—(lėtai, sutinkančiai). Jei taip, tai tegu įvyksta Jo valia.

Angelas—Pas Dievą viskas galima. O, štai ir Elzbieta, Tavo giminaitė, ir ana laukia sūnaus senatvėje savo, o tai jau bus mėnuo šeštas.

Marija—(akis ir rankas pakėlusi į dangų). Viešpatie!.. Jei Tavo tokia valia, suteiki man savo malonę, idant galėčiau suprasti tavo galimybę ir šiuos girdėtus žodžius (į *Angelą*). Stebiuosi iš to viso, ką man apreiškei. Nesuprantu, kaip tas įvyks, nes prisiketinau Dievui visą amžį gyventi nekaltybėje. O turiu viltį, kad ištersiu iki savo paskutinei dienai ant šios žemės! Nes Viešpats Dievas mano žingsnius tvarko.

Angelas—(aiškiau). Sakau Tau: Šventoji Dvasia nužengs ant Tavęs, o galybė Aukščiausiojo apsiaubs Tave. Ir ko sulauksi, tas bus vadintas Dievo Sūnumi.

Marija—Mano protas neapima Viešpaties Dievo surėdimo.

Angelas—Tiesa, nors sulauksi sūnaus, bet Tavo nekaltybė bus nepalytėta. Pastosi ir būsi Motina, vienok nei kokio sutepimo Tavyje nebus.

Marija—Delko taip viskas stosis?

Angelas—Delto, idant būtumei vadinta pagarbinta tarp visų moterų.

Marija—(dievotai klaupias). Štai aš Viešpaties tarnaitė, teesie man sulyg Tavo žodžio.

(*Angelas pranyksta. Marija meldžiasi atsiklaupus ir rymo prie skuomo užsimąčius su nusizeminimu.*)

Angelių koras gilumoje scenos pro abi pusi išeina eilėje, sustoja pusračiu aplink Mariją ir gieda niūniuojant vien darydami melodiją. Norint galima ir su žodžiais giedoti.

Daryti tai neperilgai, kad žiūrėtojams neįkyrėtų).

Scena Trečia.

Angelai ateidami gieda.

Dievas, iš dangaus, *Angelą*,
Siuntė eiti, *Gabriėliu*,
Su ta naujiena *džiaugsminga*,
Visiems žmonėms *maloninga*.

Į tolimą kalnų šalį,
Į Nazareto miestelį,
Pas tą mergelę šventąją,
Motiną *Kristui parinktąją*.

Tamsa švieson atsimaino;
Laimės laikai mums ateina,
Ta naujiena bus *džiaugsminga*,
Visiems žmonėms *maloninga*.

(*Korui pabaigus giedoti, Marija atsis-toja ir giliai susimąčius kalba.*)

Marija—Ką-gi teiksiu Dievui už tokias Jo neapsakomas malones man padarytas.. Dieve, Tu regi mane, mergelę, jog sutinku su Tavo šventa valia. Tegul taip esie, kaip Tu nori, kad su manim stotųsi (*koras ir vėl gieda—mormorando (niūniuojant) arba aiš-kliais žodžiais*).

Marija, gražiausia *mergelė*,
Kvepianti, kaip *rožių gėlė*;
Suramink žmones *liuosybės*
[trokštančius,
Išklausyk *maldas pagelbos laukian*
Geroji *Marija!* [čius,

Iš visų *mergelių gražiausia*,
Prie Dievo Tu esi *aukščiausia*,
Suramink žmones *liuosybės*
[trokštančius,
Išklausyk *maldas pagelbos laukian*
Geroji *Marija!* [čius,

(Uždanga).

Atidengimas Trečias.

(VIETA. Zakarijo namai. Papuoštas žydiškas kambarys; viduryje aslos skuomas, kelios kedės ir šiaip rakandų.)

Zakarijas sėdi prie galo stalo ir skaito patylomis knygas, nes jis dar yra nebilys. Elzbieta sėdi kitam gale skuomo priešais Zakariją, mezga arba siuva. Uždangai pakilus tyla. Už valandėlės ateina pailsus *Marija*.

Scena Pirma.

Tie patys ir Marija.

(Marija pailsus. Elzbieta nusistebi. Zakarijas žiūri).

Marija—(įėjus). Tegul bus pagarbintas Dievas! *(Elzbieta ir Zakarijas atsistoja, linkterėja. Zakarijas ilgą laiką žiūri į moteris).*

*Elzbieta—*Tegul bus pagarbintas dabar ir visados!

*Marija—*Amen!

Elzbieta—(linksmi). O iš kur čia dabar toji malonė, kad tokia prakilni viešnia atėjo į mūsų namus.

*Marija—*Elzbieta, būk kantri. Dievas visus atlanko. Nei vieno neužmiršta. Visus apdovanoja gausiomis malonėmis.

*Elzbieta—*Tiesą sakai. Dievas neaplenkia nei vieno. Bet sakau tau: laiminga tu esi per visas dienas savo gyvenimo *(sodina)*. Prašau sėsti. Manau esi labai nuvargus; pasilsėsi, o paskui pasikalbėsiva.

*Marija—*Ačiu labai, sėstis pravartu. *(sėdasi prie šono skuomo ant kedės)*. Tolią kelionę vykau, o kelias kalnuotas, labai pavargau ir nuilsau.

Elzbieta—(nuo šalinio skuomuko atneša riekutę duonos ir puodelį vandens. Tai darydama kalba). Žinau, kad sunku keliauti kalnuotais keliais. Bet dabar pasilsėsi *(duodama)*. Štai tyro vandenėlio, pavilginki liežuvį, o čia duonute pasistiprink.

*Marija—*Širdingai ačiu. Dieve jums atlygink.

*Elzbieta—*O, kaip man miela, kad atėjai mane atlankyti. Regiu tave savo namuose, kaip brangiausį turtą. Tarsi mūsų namus didžiausia laimė palytėjo.

*Marija—*Perdaug mane aukštini, Elzbieta. Aš nesu to užsitarnavus.

Elzbieta. Ne aš viena džiaugiuosi; ne vien tik mūsų namai, visos žemės žmonija džiaugsis, kada pamatys tavo prakilnią dieną; ir skambės per amžius žmonių atminyje.

*Marija—*Elzbieta, perdaug man tos garbės.

*Elzbieta—*Uztiesa sakau tau. *Pagirta Tu esi tarp Moterų.* Viso pasaulio moterų

lenks savo galvas prieš Tave. Prakilnume lig šiol dar nebuvo nei vienos tokios ir nebus iki pasaulio pabaigos, kaip Tu dabar esi.

*Marija—*Elzbieta, prašau tavęs, neaukštink manęs savo žodžiais.

*Elzbieta—*Dar kartą atkartuju ir sakau: Pagirta Tu esi tarp visų moterų ir pagirtas Tavo iščios vaisius, kurį pradėjai iš Šventosios Dvasios!

Marija—(nusižeminus). Taip tur būti, nes Dievo Aukščiausiojo tokia valia. Bet, iš kur tu tą viską sužinojai?

*Elzbieta—*Kada įžengei į mūsų grįčią ir pagarbinau Dievą, tuom laiku Dievas man apreiškė tavo motinystės prakilnumą.

*Marija—*Kaip-gi galėjai tai suprasti?

*Elzbieta—*Supratau, nes aš ir-gi esu motina.

Marija—(nustebus). Ar-gi tiesa?

*Elzbieta—*Taip. Dievo Visogalio malonė mus atlankė.

Marija—(žingeidžiai). Kaip tai įvyko?

*Elzbieta—*Klausyk, papasakosiu. Kartą Zakarijas, mano vyras, Dievnamy, pradėdamas apeigas, meldėsi ir smilkino aukurą, tada stojęs prieš jį Dievo Angelas apreiškė, kad Aukščiausias apdovanoja mus sūnumi nuo to laiko palikau motina. *(Marija žiūri į Zakariją. Jis Marijai galvą linkterėja, bet nekalba).*

Marija—(nustebus). Kodel Zakarijas nieko nekalba?

Elzbieta—(lyg nuliūdus). Jis nekalba daugiau kai šeši mėnesiai laiko.

*Marija—*Kas-gi atsitiko?

*Elzbieta—*Viską pasakysiu tau, numylėta, viską. Kada Dievo Angelas jam apreiškė šią linksmą naujieną, jis nenorėjo jo žodžiams įtikėti ir patvirtinimui to prašė kokio ženklų. Tada Angelas pasakė, kad stosis nebylys iki tai dienai, kurioje tas viskas išsipildys. Nuo to laiko mano vyras ir nekalba.

Marija—(nusižeminus). Dievo Visogalio stebūklai... Lygiai ir su manim atsitiko. Angelas apreiškė, kad būsiu Dievo Sūnaus Motina, tai mažčiau, kaip tas įvyks, kadangi aš su savo vyru Juozapu prisizadėjova Dievui tarnauti visą amžį nekaltybėje, o mano

vyras yra ištikimas savo pasiketinimuose ir gerbia mano nekaltybę (*Zakarijas vis klausosi*).

Elzbieta—Ir kaip tas stojosi?

Marija—Stojosi taip, kaip Angelas pasakė. Šventoji Dvasia nužengė ant manęs, o galybė Aukščiausiojo apsiaubė mane. Ir patapau motina.

Elzbieta—(*sušunka*). Būsi vadinta tarp visų moterų garbingiausia! Laiminga esi, nes Dievo žodį širdingai priėnei. Išsipildys viskas, kas tik nuo Dievo yra tau pasakyta. Pagarbink Viešpatį Visagalį už Jo neapsakomas malones suteiktas šios žemės žmonėms.

Marija—Teesie Aukščiausiojo Vardas garbinamas po visą žemę!

(*Marija klaupias ir klūpo valandėlę, tuo tarpu Elzbieta klaupiasi šale Marijos veidais į publiką. Zakarijas atsistoja, pasitraukia truputį į šalį, arčiau krašto scenos, ir žiūri nusizėminęs į moters... Išėina būrys Angelų ir pusrėčiū sustoja. Marija ir Elzbieta atsistoja. Marija pradeda giedoti, o Angelai, nuūniuodami, pritaria. Paimti bent kurį psalmių toną*).

Magnificat.

Marija—(*gieda*).

Garbina siela mano Viešpatį.

Ir pradžiugo mano dvasia, Dievuje Išganytojuje mano.

Nes pažvelgė ant nusizėminimo tarnaitės savo: Štai dabar palaiminta vadins mane visos giminės.

Nes padarė man didžius daiktus, kurs galingas yra; ir šventas Jo vardas.

Ir gailestingumas Jo nuo giminės iki giminei, bijantiesiems Jo.

Padarė galybę petimi savo: išblaškė puikuosius savo širdyje.

Nustūmė galingus nuo sosto, o nužemintus išaukštino.

Alkanus pasotino gėrybėmis; o turtinigus atleido be nieko.

Priėmė Izraėlių tarną savo, atsiminęs savo gailestingumą.

Kaip buvo kalbėjęs tėvams mūsų: Abomui ir jo giminei per amžius.

(*Pabaigus psalmę, scenoje visi dievotai stovi ir uždanga palengvėli leidžiasi.*

Nėra reikalo visą tą giesmę giedoti, bet bent kelis posmus.

Labai gražu būtų, kad Angelų koras nors dviem balsais—mormorando—akompanentą suniūniuotų tykliai, švelniais akordais.

Jeigu Marija negalėtų giedoti, tad gali ji tik garsiai tą psalmę atkartoti prie to pat angelų akompanemento).

(Uždanga).

Atidengimas Ketvirtas.

(*VIETA. Sinagoga, taip kaip pirmame atidengime. Zakarijas, apeigų rūbuose, meldžiasi ir smilkiną aukurą, bet dar nebylys. Įeina tarnas Isarskis, vėliau jis turės juodą lentelę ir kreidos.*

Scena Pirma.

Zakarijas ir tarnas.

Zakarijas—(*meldžiasi, smilkiną, atsi-klaupia ir vėl atsistoja. Įeina tarnas*).

Tarnas—(*iėjęs lenkiasi prieš altorių, paskui Zakarijui*). Mokytojau Švento Rašto! Žinai juk, kad gimė tau sūnus. Iš to džiaugsmo susirinko tavo artimieji giminės, nes šiandien suėjo jau aštunta diena nuo jo gimimo. Tu-gi juos visus apleidai, palikai vienus... Svečiai tave įtarinėja, kad taip nemandagiai padarei... Laukia tavęs sugrištant, idant su svečiais sykiu linksmintumeis.

Zakarijas—(*purto galvą, rodo su rankom, kad jis turi melstis ir kol kas nenori grįšti prie svečių. Tarnas, nesulaukdamas kitokio atsakymo, išėina*).

Zakarijas—(*karštai meldžiasi, akis ir rankas pakėlęs į dangų, smilkiną aukurą. Sugrišta tarnas*).

Tarnas—(*sugrižęs lenkiasi prieš altorių ir Zakarijui*). Mokytojau. Ir vėl mane atsiuntė pas tave. Būtinai nori, kad tu nueitum pas juos.

Zakarijas—(*purto galvą ir rodo, kad neis ten*).

Tarnas—Sakyk bent kokį vardą savo sūnui duosi?..

Zakarijas—(*valandėlę mąsto*).

Tarnas—Jie, tai yra tavo giminės, praminė jį tavo vardu.

Zakarijas—(rodo, kad jis to vardo nenori ir kad sūnaus vardas tur būt kitas).

Tarnas—Tavo moteris, Elzbieta, taip pat to vardo nenori. Ji nori, kad tavo sūnaus vardas būtų Jonas...

Zakarijas—(rodo, kad jis tuo vardu patenkintas).

Tarnas—Tai sakyk-gi, kokį tu savo sūnui vardą duosi?

Zakarijas—(daro ženklą, kad atneštų rašomą lentelę. *Tarnas* išeina. *Zakarijas* meldžiasi).

Tarnas—(sugrišta, atneša lentelę ir kreidos. Duoda *Zakarijui*). Pasigailėk mano žygio. Svečiai, gentys neapsakomai laukia tavo prakilnaus žodžio; tark jiems, kokį vardą savo sūnui duosi.

Zakarijas—(paėmęs lentelę rašo. *JO VARDAS JONAS. Parašęs paduoda tarnui*).

Tarnas—(paėmęs lentelę domiai žiūri ir balsiai perskaito: *JO VARDAS JONAS*).

Zakarijas—(pradeda vėl kalbėti ir garšiai atsako). Taip yra. *JO VARDAS JONAS*.

Tarnas—(didžiai nustebęs). Ką aš girdžiu!?. *Zakarijau*, Dievo malonė palytėjo tave. Taip ilgą laiką nekalbėjai, o dabar jau vėl laimingas kalbi!..

Zakarijas—(iškilmingai). Mielasai, nesistebėk. Taip Dievas norėjo, taip viskas pildosi sulig Jo žodžio. Aukščiausiojo ranka viską tvarko. Tegul bus garbinama Jo šventa valia!..

Tarnas—Eisiu ir pasakysiu tavo moterei Elzbietai ir visiems ten susirinkusiems, kurie vien džiaugiasi tavo sūnaus užgimimu, apie šiuos Dievo stebūklus, kuriuos tau suteikė šioje valandoje. Ir pranešiu jiems, kad tu savo sūnui vardą davei Jonas.

Zakarijas—Eik ir sakyk jiems, tegul garbina Dievą Visogalį, nes arti yra šios žemės žmonių išganymas (iškilmingai). Tegul džiaugiasi visas sutvėrimas!

Tarnas—(lenkiasi). Įsakymą tavo greitai išpildysiu. Viską apsakysiu. Pasakysiu ir savo reginį apie sugražinimą tau kalbos. Tegul bus pagarbintas Dievas, visų daiktų Sutvėrėjas. (*Tarnas, rodydamas pu-*

blikai lentelę išeina. Zakarijas vienas meldžiasi).

Scena Antra.

Zakarijas vienas.

Zakarijas—(smilkina, meldžiasi ir gieda, taip kaip pirmame atidengime, tikta aukštesniu ir linksmesniu tonu).

GIEDA.

Eikite, džiaugkimės Viešpatyje; Giedokim Dievui Išganytojui mūsų!

Išeikim prieš veidą Jo su išpažinimu, o psalmėmis giedokim Jam.

KALBA.

Pašlovintas Viešpats Dievas Izraėliaus, kad aplankė ir padarė žmonių savo atpirkimą, ir pakėlė išganymo ragą del mūsų Dovo, savo tarno namuose.

Kaip pasakė lūpomis savo šventųjų Pranašų, kurie per amžius buvo.

Suteik e išgelbėjimą nuo priešų mūsų, ir visų tų rankų, kurie mūs neapkenčia.

Kad be baimės Jam tarnautumėm Šventybėje ir teisybėje Jo akyse per visas mūsų gyvenimo dienas (mąsto, meldžiasi patylom ir vėl kalba).

O tu, vaikeli, būsi vadintas pranašu Aukščiausiojo, nes esi pirm veido Viešpaties, idant prirengtumei kelius Jam.

GIEDA.

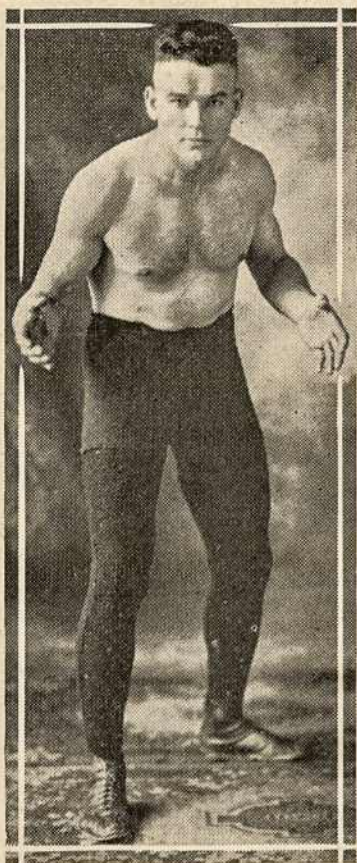
Eikite, džiaugkimės Viešpatyje; Giedokim Dievui Išganytojui mūsų!

Išeikim prieš veidą Jo su išpažinimu, o psalmėmis giedokim Jam.

(Uždanga).

—x—

Paaiškinimas: *Zakarijui* giedant, galima vargonais arba pianu pritarti. Norint kad dar gražiau viskas išeitų, ypač paskutiniam atidengime, kumet *Zakarijas* pradeda giedoti, galima būtų bent keturius arba šešius vaikus parengti Levitais, ir kad jie apeigose dalyvautų, ypač sugiedant psalmę: Pašlovintas Viešpats Dievas Izraėliaus. (Benedictus Dominus Deus Izrael).

JOZAS FRANKLINAS.

Gruodžio 15 d. Westvillėje įvyksta įdomios ristinės, kuriose šis lietuvis stipruolis risis su Westvillės šampionu. J. Franklinas yra "light heavy weight". Sveria 170 svarų. Yra vilties, kad šios ristinės išeis lietuvių naudai.

J. Franklinas neseniai prisirašė prie L. Vyčių 85 kuopos. Jeigu Vyčių tarpe randasi ristikų, kurie norėtų rintis su šiuo stipruoliu, informacijų dėlei prašau kreiptis šiuo adresu: J. Karpiūtė, 325 W. Main St., Westville, Ill.

Visą veikalą vaidinti tikroje religiškoje dvasioje, kad žmonėms darytų didelio įspūdžio. Jei vaidintojai vaidindami šposus darys, žinoma, tokis vaidinimas nedarys nei jokio įspūdžio. Šis veikalukas jau buvo vaidintas apie aštuonius kartus lietuvių tarpe, ir kiekvieną kartą didelį įspūdį žiūrėtojams padarė. Ypač mokyklų mokiniais, labai tinka šis veikalėlis.

Rašant šį veikalėlį kaip scenai, del at-sargumo, teko prasilenkti su kaituriais Šv. Rašto originalo tekstais, ypač tais, kurie aiškiais žodžiais paslaptį pasako; o juos kitais žodžiais išreiškiau. Esu tikras, kad patyrę pedagogai ir katekistai už tai manęs nebars.

Autorius.

Ivairios žinios.

— Atvykę Amerikon Lietuvos Operos artistai — Oleka, Byra ir Leškevičius — pirmą koncertą davė Brooklyne McCadin salėje.

— Lapkričio 1 d. adv. M. M. Šlikas, Lietuvos Informacijos Biūro vedėjas ir "Eltos" korespondentas apleido Lietuvos Atstovybę Washingtone ir sugrįžo Philadelphijon, kur vėl užsiims advokatūra.

— Lapkričio 7 d. Reilly Coal Co., Pensylvanijoje, kasykloje ištiko gaso eksplozija, kuri suardė šaftą ir uždarė apie 100 anglakasių. Iš jų pusė žuvo, kiti apdegė, nuo ko daugelis mirs.

— Viešėjęs penkius mėnesius Lietuvoje kun. L. Vaiciekauskas, Nagiara Falls lietuvių klebonas ir autorius dramos "Gims tautos genijus" šiomis dienomis sugrįžo Amerikon.

— Šv. Tėvas žada paskirti Amerikai du nauju kardinolu: New: Yorko arkivyskupą Hayes ir Chicagos arkivyskupą Mundelein.

— Šv. Tėvas Pius XI paskelbė Italijos vyskupams Apaštalinį raštą, kuriame raginama imtis visų galimų priemonių skelbti italams taiką ir brolybę. Rašte atsiliepiama ir į pačius italus.

— Nobelio dovaną 500,000 frankų šiemet už literatūrą gavo Ispanijos dramaturgas Jacinto Benavente.

— Žemės drebėjimas įvykęs lapkr. 11 d. Pietinėse Amerikos Čili republikoj pridarė didelių nuostolių. Daug miestų apgriauta, 170 žmonių žuvo.

— Spalio 25 d. grįžtant iš Kauno namo, ties Simnu (Mariampolės apskr.) nežinomų piktadarių tapo nužudytas Jurgis Krasnickas, Munsterio universiteto studentas ir vienas iš energingiausių Ateitininkų organizacijos vadų. Neseniai tokiu pat būdu nužudyta netoli Telšių Šiaulių Mokytojų seminarijos rimčiausias ir įtekmingiausias mokytojas Jonas Smilingis. Stebėtina tas, kad savo aukoms juodos rankos pasirenka asmenis, kuriuose Lietuva netenka jaunų, energingų žmonių, šviesos nešėjų. Neskaitlinga Lietuvos šviesūnija ir tą dar retinama nesuvaldomų galvažudžių rankos. Baisūs įvykiai darosi Lietuvoje.

Sąryšy su tąja žmogžudyste Kauno Ateitininkų kuopa susirinkime, spalio 29 d. išnešė rezoliuciją, reikalaujančią valdžios griežtis griežtų priemonių apvalyti kraštą nuo plėšimų ir žudymų.

Vėlesnės žinios pranešė, kad rytojaus dieną žmogžudys buvo sulaukytas Udrijoj nuovados viršininko padėjėjo Janušausko ir milicininko Ivaškevičiaus. Tardant pasirodė, kad tai Pet. Kryžauskas, 21 m. amž., gimęs Devičių k., Punsko valšč. 1919 m. buvo įstojęs Lietuvos kariuomenėn, tarnavo 1-me pulke, 5 kuopoj ir 1921 m., spalio 20 d. iš kariuomenės pasiliuosavęs. Pas žmogžudį rasta stud. Krasnicko laikrodėlis su breloku, kuriame buvo velionies fotografija.

— Šiemet sueina lygiai 100 metų, kai gimė mūsų literatūros tėvas, pirmas dramaturgas Aleksandras Framas-Gūžutis. Lietuvos Valstybės Dramos Teatras žada surengti jubilėjinį spektaklį A. Fro-

mui-Gūžučiui paminėti. Spektakliui yra nužiūrėtas jo paties veikalas iš baudžiosios laikų "Ponas ir muzikai". Be to, Liudas Gira, L. V. D. Teatro Direktorius žada paruošti platesnę mūsų dramos tėvo biografiją.

— Lig šiol išėjęs Lietuvoje "Tėvynės Balsas", pažangiečių organas sustabdytas visam karo stovio metui. Jo vieton leidžiamas "Krašto Balsas".

— Elta. Lapkričio 13 d. atidaryta Lietuvos Seimas, dalyvaujant visiems atstovams. Visi prisiekė arba pasižadėjo laikytis Lietuvos įstatymų. Dalyvavo vyriausybė, diplomatinis korpusas, svečiai, korespondentai (L. I. B.).

— Elta. Lapkričio 14 d. Vatikanas pripažino Lietuvą de jure (L. I. B.).

— Ligšiol buvęs Apaštalinis Delegatu Jungtinėse Valstijose J. M. arkivyskupas Bonzano tapo paaukštintas kardinolu. Gavęs apie tai žinią, jis tuoju iškeliavo Romon. Jo vieton paskirtas arkivyskupas Fumasoni-Biondi, buvęs Apašt. Delegatu Indijai ir Japonijai.

— Del grėšiančio gyvybei pavojaus, Turkijos sultonas Mahomed VI su sūnum ir savo štabu pabėgo iš Konstantinopolio. Paimtas anglų karo laivan. Sakoma iškeliausiąs Anglijos salon.

— Prof. Benderis, Princetono universiteto profesorius už visą eilę darbų ir pasižymėjimą Lietuvių kalbos tyrinėjime yra gavęs Lietuvos Universiteto "Lietuvos Filologijos daktaro" garbės laipsnį (L. I. B.).

— Sąryšy su pasirašymu konkordato tarp Vatikano ir Latvijos, Šv. Tėvas Pius XI Latvių užsienių reikalų vice-ministeriui Albatui įteikė aukščiausio laipsnio Šv. Jurgio kryžių su žvaigžde.

— Vyriausioji Rinkimų Komisija jau paskelbė, kiek kuris sąrašas pravedė atstovų į Lietuvos Seimą:

Krikščionių demokratų blokas	38
V. S. ir soc. liaud. blokas.....	19
Žydai	3
Lenkai	2
Darbininkų kuopa	5

Viso 78 atst.

Lietuvos Seimo pirmininku išrinktas Filosofijos daktaras ir Lietuvos Universiteto profesorius Leonas Bistras, kuris priklauso Krikščionių Demokratų blokui.

— Alabama valstijoje Woodward Iron Co. anglių kasykloje lapkr. 22 d. įvyko dujų eksplozija ir tuoju kilo gaisras. 477 anglekasiai liko kasykloje uždaryti. Iš jų 84 žuvo, 60 sužeista, kiti išgelbėta pašaliniais išėjimais.

— Šiomis dienomis Karaliaučiuje mirė žinomas lietuvių kalbos tyrinėtojas prof. dr. Albert Bezenberger, Albertinos universiteto sanskrito ir lyginamosios filologijos ordinarius, sulaukęs 71 m. amžiaus. Prof. Bezenberger buvo vienas garsiausių Europos mokslininkų.

— Lapkr. 25 d. Kaune įvyko Amerikos lietuvių laisvamanių-sandariečių "Seimas". Po kvietimu Seiman buvo pasirašę Ant. Ivaškevičius, V. E. Ven-

cienė, Dr. Vencius, K. Norkus, Karsokas ir V. K. Račkauskas.

— Baigęs Fribourge, Šveicarijoje aukštus mokslus, šiomis dienomis sugrįžo Amerikon kun. Dr. J. Navickas, Lietuvos Vyčių Organizacijos Garbės Narys, buvęs Blaivininkų Sus-mo organo "Tautos Ryto" redaktorius ir pasižymėjęs veikėjas. Jis yra La Sallietis ir apsisotojo savo ordeno centre Hartford, Conn.

—x—

Žilvitis.

Draugei sajonėi.

Vienatinė draugė, svajonė meili,
Keli mano dvasią į tąsias sritis,
Gal tu pasakyti mieloji gali,
Kada nurims mano varguolė širdis?

Tu pakviete dirbti lig kolei mirtis
Neatsaldys mano krūtinės jaunos,
Bet laikas greit bėga, it jūrių vilnis,
Veltui beieškot vakarykščios dienos.

Klausiausi... Prabilo "rečviem" varpai,
Jų aidas bangavo ant vėjo sparnų,
Tai auką paviliojo atšalę kapai,
Paskelbė pabaigą svajonių-sapnų.

O gal neužilgo tie patys varpai
"Dar jaunas, bet mirė" ir man suskambės.
Priglaus tie patys atšalę kapai,
Gyvenimo saulė daugiau nežibės?

Bet dar ne mirties tik gyvybės prašau,
Mokintis, kentėt ir kariaut,
Išlavinęs protą pajėgas statau,
Kam ašaroms veidą beplaut?

Tai stosiu į darbą lik kolei mirtis
Neatsaldys mano krūtinės jaunos,
Juk laikas greit bėga, kaip jūrių vilnis.
Veltui būtų laukti giedresnės dienos.

Kas jaunimo veikiama.

CHICAGO, ILL. Jauniausioje ir gražiausioje Chicagos lietuvių kolonijoje vadinamoj Brighton Park gražiai gyvuoja dvi jaunimo draugiji: Lietuvos Vyčių 36 kuopa ir Šv. Agnietės parapijinis koras. Nuo kelių metų tų dviejų draugijų tarpe slankiojo nesutikimų debesis, kurie ir vieni ir kitai nemaža kenkė. Užsipuldinėjimai per laikraščius, polemikos dar labiau tuos nesutikimų debesis sujundindavo ir vieną su kita labiau sukiršindavo.

Bet pastaruoju laiku ir vienoje ir kitoje draugijoje gimė troškimas prašalinti tuos nesutikimų debesis, susijungti tarpusavy bendram veikimui ir sudaryti tvirtą vienybę. Troškimas išsipildė. Spalio 19 d. McKinley parko salėje vietoj paprasto L. Vyčių 36 kp. susirinkimo, įvyko nepaprastas ir netikėtas vakarėlis, kurio niekas nežinojo ir nesitikėjo. Vakarėlio įrengimui pasidarbavo L. Vyčių 36 kp. projektų komisija ir Šv. Agnietės koro valdyba.

Susirinkę 7:30 val. kuopos nariai papraston salėn pamatė, kad kedės ir stalai sustatyti ne taip kaip susirinkimui laikyti. Vieni, kiti pradėjo klausinėti, kas čia bus, bet niekas negalėjo tikrai pasakyti.

8 valandą vakarėlio pirmininkas A. Banis prašo visų narių susėsti. Visiems susėdus, prasiveria salės durys ir įeina Šv. Agnietės koras, kurio priekio valdyba ir vadas — varg. Stasys Žilius. Lig elektros užgauta L. Vyčių kuopa sustoja ir dideliu rankų plojimu pasveikina netikėtus svečius.

Svečiams susėdus išeina ant estrados Banis ir piešia šio netikėto vakarėlio tikslą. Pasakęs įžangos kalbą pakvietė kalbėti Šv. Agnietės koro pirmininkę A. Žilienę, kuri jausmingoje kalboje džiaugėsi tuo vakarėliu ir linkėjo, kad pirmas savitarpės vienybės ryšys nenutrūktų, bet nuolatos stiprėtų. Jai pabaigus kalbėti Z. Sakalienė ir M. Jocaitė (narės L. V. 36 kp.), varg. S. Žiliui pianu pritariant, padainavo duetus: "Vale valuzė" ir "Ten, kur mūs Nemunas teka". Po to, kalba L. V. 36 kp. pirmininkas S. Pieža. Kaip Kolegijos studentas jis gražiai išdėstė svarbiausius jaunuomenės uždavinius ir taip pat džiaugėsi, kad Brighton Parko jaunimas glaudžia pečius ir cementuojasi bendram veikimui. Onai Ivinskaitei (L. Vyčių 36 kp. narei) padainavus dvi daini vieną lietuviškai, kitą angliškai, kalbėjo senas Brighton Parko kolonijos veikėjas ir L. V. 36 kp. veteranas B. Jovaišas. Trumpai pažvelgęs į praeitį jis džiaugėsi tokiu apsireiškimu ir ilgiausių metų linkėjo tai vienybei. Po to, kalbėjo varg. S. Žilius, kuris išdėstė, ką bendromis jėgomis jaunimas galės nuveikti ir pilnas optimizmo sakė, kad tuo keliu einant Brighton Parkas savo jaunimo darbais iškils viršūnėje. Po jo kalbos porą klasinių šmotelių paskambino panu A. Krausaitė (narė L. Vyčių 36 kp.). Po to, pasirodė scenoje Šv. Agnietės koro solistas A. Jokubaitis, kuris itin gražiai padainavo "Ko liūdit sveteliai", "Invictus" ir "Brave Sentinel". P-as A. Jokubaitis

turi gražų baritono balsą, kurį dar lavina ir tikimės, kad ateity jis paliks geru dainininku. Jam pabaigus kalbėjo Centro Raštininkas T. Šeimis apie lietuvių jaunimo organizavimos ir nurodė, kad tinkamiausia Amerikos lietuvių jaunimui organizacija yra Lietuvos Vyčiai. Paskui kalbėjo "Vyčio" redaktorius Ignas Sakalas apie vienybę. Skaisčiomis varsomis priešė Brighton Parko jaunimo ateitį ir išrodė, kad tik bendrai veikdami pasieksime tą, prie ko einame.

Ant galo Šv. Agnietės koras, vedamas varg. S. Žilio, padainavo "Šeriau žirgelį". Po to susivieniję abu kora (Šv. Agnietės ir L. Vyčių 36 kp.) padainavo "Ant tėvelio dvaro". Šis paskutinis punktas man buvo gražiausias.

Po programos prasidėjo šokiai, kurie nusitęsė ligi 11 val. Šokiams griežė sesutės Jovaišaitės: viena smuika, kita pianu.

Tai-gi gimusi saldi Brighton Parko jaunime svajonė virto tikrenybe. Dabar pradėsime naują gyvenimą, naują veikimą, kuris netolimoj ateityj, beabejo, pradės rodyti vaisius.

Valio tad L. Vyčių 36 kp. ir Šv. Agnietės koro vienybė!

S—as.

—x—

SO. BOSTON, MASS. Spalio 22 d. L. Vyčių 17 kuopa laikė mėnesinį susirinkimą. Perskaičius protokolą iš praeito sus-mo, kuris tapo vienbalsiai priimtas, pirmiausia sekė komisijų raportai. Savybės vakarėlio raportą išdavė K. Kiškis, kuris priimtas su pagyrimu. Iš buvusio "Squash Ball", kuris praeitą pavasarį buvo mergaičių ratelio surengtas, pilną raportą išdavė K. Švagždžiūtė, A. Kiburiūtė ir P. Jarušiūtė. Raportas priimtas. Pasirodė kad mūsų mergaitės nuoširdžiai dirbo. Kitą vasarą jos žadėjo dešimteriopei daugiau sutraukti mergaičių ir žada stoti žaidiman su bile kurios Nauj. Anglijos lietuvių kolonijos mergaitėmis. Reikia pažymėti, kad So. Bostono mergaitės-Vytės ką prižada, tą ir išpildo.

V. Savickas pranešė, kad jau išparcuoti visi Jub. "Vyčio" numeriai ir pinigūs tuojau pasius Centru.

Po to, skaityta laiškai nuo gerb. vietos kleb. kun. K. Urbonavičiaus, kuriame kviečia kuopą prisidėti prie rengiamo parapijos bazaro gruodžio pradžioje. Laiškas priimtas ir vienbalsiai nutarta bazarui darbininkų.

Kitas laiškas buvo iš Lietuvos nuo Žemaičių Ateitininkų, kuriame prašoma materialės paramos. Laiškas priimtas ir nutarta paremt kiek kas galės. Šis reikalas pavesta tvarkyti V. Grudzinskiui.

Nutarta prieš Adventą surengti viešą vakarą, kokio ligšiol dar N. Anglijoj nebuvo. Programa bus plati ir įvairi. Vakarui surengti išrinkta komisija, kurion įėjo žinomi darbuotojai: A. Kiburiūtė, K. Švagždžiūtė, S. Znotinas ir P. Medisonas. Taip-

gi išrinkta atstovai į L. Vyčių Nauj. Angl. Apskr. suvažiavimą, kuris įvyks Cambridge, Mass.

Susirinkimas buvo gražus, pavyzdingas.

Jaunimo So. Bostone yra daugiau negu bile kurioje N. Anglijos lietuvių kolonijoje. Gaila tikslai, kad vos maža dalis to jaunimo yra organizuota. Kitas-gi, neorganizuotas, jaunimas gražiusį savo gyvenimą niekais leidžia, o kas skaudžiau, kad tuo pačiu laiku skęsta ištautėjimo bangose. Kiti nesideda prie jaunimo Organizacijos delto, kad, girdi, paskui reikės susirinkimai lankyti ir prie kitokio darbo dėtis. Delto, girdi, geriau būti liuosam, gi vakarais į teatrą nueiti.

Mūsų, Draugai-ės Vyčiai, pareiga yra kiek galint sklaidyti šalin tokias mintis iš jaunimo tarpo. Nepatingėkime kartais nueiti ir pes savo kaimyną ir, tėvų akyvaizdoje, kviesti jaunuolius-es prisirašyti prie jaunimo Organizacijos. Turėdami daugiau jėgų mes galėsime spartesniais žingsniais žengti pirmyn, kilti aukštyn tobulybėje, artintis prie savo Idealo.

Korespondentas.

—x—

WATERBURY, CONN. Iš L. Vyčių Conn. Apskričio suvažiavimo. Lietuvos Vyčių Conn. Apskričio metinis suvažiavimas įvyko spalio 22 dieną, 2 val. po pietų Waterbury, Conn. Suvažiavimą atidarė vietinis klebonas kun. J. Valantiejus malda ir, pirmininko paprašytas, gražiai prakalbėjo į suvažiavusius kuopų atstovus. Iš mandatų pasirodė, kad atstovų atvyko iš trijų kuopų, viso 14, o svečių 8, kuriems buvo suteikta patariamasis balsas.

Apskričio valdybai užėmus savo vietas, perskaityta praeito suvažiavimo protokolas, kuris vienbalsiai priimtas. M. Blažauskaitė iš New Britain, Conn. išrinkta suvažiavimą ir posėdžio darbus aprašyti laikraščiuose.

Po to seka svarstymas nepabaigtų reikalų, Organizatoriaus ir komisijų raportai.

Iš Organizatoriaus raporto pasirodė, kad jo darbas rodo gražius vaisius. Raportas priimtas trukšmingu delnų plojimu.

Gegužinės komisija pareiškė, kad Apskr. išvažiavimas, padedant Hartfordo kuopai, gerai pavyko. Gryno pelno davė \$90.03, kurio pusė paskirta Apskričiui, o kita pusė 6-tai kuopai. Be to, Apskritys nutarė laiškų padėkoti 6-tai kuopai už jos pasidarbavimą.

Vėliaus atvyko dar du svečių: gerb. kun. Bakšys ir K. Česnulis, kurie trumpomis prakalbomis sveikino suvažiavimą. Ypač kun. Bakšys savo kalba ragino kiekvieną atstovą-ę nenuilstamai veikti siekiant kilnojo Vyčių Idealo.

Iš kuopų pranešimų pasirodė, kad Hartfordo ir Waterburio kuopos smarkiai veikia sporto srityje.

Suvažiavimo nutarimai:

Prieš Kalėdas surengti viešą vakarienę.

Parašyti Worcesterio, Mass. Vyčių kuopai padėkos laišką už jos prielankumą L. V. Conn. Apskričiui.

Surengti naujų narių prirašymo vajų. Tam tikslui išrinkta komisija, kuri sudarys tam vajui planus. Komisijon įėjo: E. Bajorčius, iš Hartford, Conn., J. Tautila, iš Waterbury, Conn. ir M. Blažauskiūtė, iš New Britain, Conn.

Kadangi šis suvažiavimas buvo metinis, tad ant galo išrinkta nauja Apskričio valdyba. Atsiskaičius senam pirm. V. Vasiliauskui, jo vieton išrinkta M. Blažauskiūtė, Vice-pirmininku išrinkta J. Tautila, I-ju Raštininku M. Labeckiūtė, II-ju E. Strugiūtė, Izdininku Urbonas, Organizatorium J. Tautila. Valdybai pavesta nužiūrėti vietą kitam Apskr. suvažiavimui.

Suvažiavimas pasibaigė 5:30 vakare.

Po suvažiavimo L. Vyčių 7-ta kuopa visus atstovus-es bei svečius pakvietė į vakarienę, kurią surengė darbščios 7-tos k. Vytės, kurioms didelė garbė priklauso. Dalyvavę vakarienėj taip atstovai-ės, kaip ir svečiai išsinešė gražiausius išpūdžius.

Po vakarienės dar 7-ji kuopa ir patys atstovai išpildė programėlį, kuris susidėjo iš kalbų ir dainų.

Atlikę naudingą darbą, pavalgę, pasilinksminę, pilni kilniausių išpūdžių atstovai-ės ir svečiai išsiskirstė kas sau į namus.

Korespondentė.

—x—

SIOUX CITY, IOWA. — Spalio 28 d. gerb. klebonas kun. J. Česna ir moksleivis J. Zabulionis įsteigė L. Vyčių jaunamečių kuopą, prie kurios jau prisirašė 30 jaunuolių. Pramatoma, kad trumpu laiku kuopelė keleriopai pasidvigūpins.

Steigiant kuopelę gerb. kun. J. Česna gražiai ir plačiai išaiškino, ką reiškia ši organizacija ir kokią turės naudą jaunuoliai priklausydami prie jos.

Po to, išrinkta valdyba, kuri pasizadėjo darbuotis organizacijos labui. Padėti darbuotis jiems pasizadėjo ir gerb. kun. Česna. Jaunamečiai mokinsis žaidimų ir kitokių dalykų.

Taip-gi nutarė įsteigti ir knygynėlį, nors ir mažą išpradžių, kol prasigyvens. Kure turi kokias knygas, pasizadėjo jas sunesti į knygynėlį taip, kad kiekvienas atėjęs galėtų gauti ką pasiškaityti. Tai nuopelnas gerb. kun. Česnos, už ką reikia jam ištarti širdingą ačiū.

Vytis.

—x—

WAUKEGAN, ILL. "Draugo" Nr. 237 tilpo L. Vyčių 47-tos k. protestas prieš "Dilgės" korespondenciją, kuri buvo tilpus "Draugo" Nr. 215, antgalviu "Waukegano Jaunimas".

Kad išvengus nesusipratimų, noriu padaryti keltą pastabų, kurios aiškiai nušviestų dalyką.

Visupirma, "Dilgės" korespondencijoje buvo paliesti tik asmenys, iš kurių išeina visi blogumai, bet ne visa kuopa. Tai kiekvienas, kuris skaitė mano korespondenciją, galėjo suprast. Rašydamas apie tuos asmenis, kurie nuodija Waukegano jaunimą aš rašiau ne vėju pasiremdamas, bet tikrais faktais, kurių ir kuopa nedrįsta savo proteste užginčyti. Tai kame-gi aš šmeižiau kuopą? Savo korespondencijoje aš aiškiai smerkiau tik tą, ką ir pati kuopa proteste pripažįsta, bet ne visą kuopą. Jei buvau pabrėžęs, kad laikas jau tą blogumą prašalinti ir grąžinti kuopai geras vardas, tai nėra šmeižtas. Man rūpi L. Vyčių ir abelai katalikiško jaunimo gerovė, o ne šmeižtai. Bloga turime taisyti.

Proteste stengiamasi mane atvaizduoti tokiu, ko-

kiu suvis nēsu. Ne-gi aš beprotis delto, kad mano faktų nieku negalima uždengti.

Nemaža mane stebina dar tokis pasakymas, kad viskas čia esą gerai ir kad geriaus nei nebuvo. Sako, melagingas "Dilgės" pasakymas, kad apleidus Waukeganą atsidavusiems jaunimui veikėjams, ir kad patekus vadovystė tam asmeniui, tie visi blogumai čia yra. Toliau sakoma, kad niekas Waukegano neapleido. Kur-gi a. a. Simaskus, kuris net ir gyvastį padėjo besidarbuodamas. Visi gerai žinote, kad scena pagreitino jam mirtį. Kur Austinas, Misiūnas, Gadeikis, kurie daugiausia energijos įdėjo Waukegano jaunimo darbuotėn. Kas gali užginčyti tai? Nepažįstami jau tie, kurie visa širdimi dirbo jaunimo labui.

Taigi visiems gali būti aišku, kad savo korespondencija nei kiek neapšmeiziau kuopos.

Dar kartą atsiprašau visų, kurie klaidingai buvo informuoti.

Ne šmeizti, bet parodyti kas negera, tai mano noras. Teisybė visiems karti, nes neuzginčijama. Taisykime kas negera, kol to negerumo kiti dar neprikišo. Tada nereikės bereikalo gadinti nervų.

Dilgė.

—x—

GRAND RAPIDS, MICH. Spalio 24 d. S.S. Petro ir Povilo bažnyčioj kun. A. Deksnis amžinuoju moterystės ryšiu surišo Antaniną Žemaitę su Augustu Kemera. Jaunavedžiu yra veikliu nariu 43 kp.: Ant. Žemaitė yra kuopos korespondentė taip-gi S.S. Petro ir Povilo bažnytinio koro pirminkė. Aug. Kemera yra kuopos išdininkas ir pasižymėjęs veikėjas visuose naudinguose tėvynei ir bažnyčiai darbuose.

L. Vyčių 43 kp. linki jaunai porelei ilgiausių metų ir tikisi, kad kaip pirma, taip ir toliau darbuosis mūsų kuopoje.

Viena iš Vyčių.

—x—

PATERSON, N. J. Rugsėjo 12 d. L. Vyčių 61 kuopa laikė susirinkimą. Iš nutarimų žymėtini šie: 1). Nuo spalio mėn. pradžios nauji nariai įstojanti į 61 kuopą mokės tikiai 1 dol., nes pastebėta, kad jaunimas nesirašo kuopon del aukšto mokesčio. Taigi, trūkstamąją mokesčio dalį kuopa padengs iš izdo. Tam tikslui bus rengiama vakarai. Nuo Naujų Metų kuopa žada ir seniems savo nariams padengti dalį jų mokesčio Centru. Žinoma, kuopa pirmiausia atsisvelgs į tai, kurie nariai dedasi prie josios veikimo. 2) Nutarta įsteigti vakarinius kursus, kuriuose bus mokinama lietuvių rašomosios kalbos. Pasirodžius tačiau, kad sunku bus vienai kuopai įsteigti ir palaikyti tuos kursus, nutarta atsikreipti į L. D. S. kuopą. Komisijon išrinkta: T. Rymas, Ig. V. Kulikaitis. 3) Rengti savybės vakarėlius, kurių programon įeis prakalbos, dainos, deklamacijos ir žaidimai. Tam tikslui išrinkta komisija, kurion įėjo M. Petraitė, A. Ulčinskas, I. V. Kulikaitis. Pirmas toks vakarėlis įvyks rugs. 24 d.

Koresp.

—x—

CHICAGO, ILL. Spalio 26 d. L. Vyčių 24 kp. įvyko savaitinis susirinkimas, kuriame išklaudyta

raportas iš buvusio spalio 1 d. vakarėlio. Pasirodė, kad pelno vakarėlis davė 25 dol. 65c.

Paskui kalbėta apie parapijos bazarą, kuris prasidės lapkr. 7 d. Nutarta visu uolumu rengtis, kad padarius kuodaugiausia pelno. Be to, nutarta surengti prelekcijas apie sveikata. A. Valonis ir S. Cibulskis išrinkta į Komisiją, kuri pakvies gydytoją.

Po posėdžio įvyko programėlis. O. Pėstininkaitė ir K. Zauriūtė padainavo duetą. Tokie programėliai daromi po kiekvieno susirinkimo.

P—as.

—x—

TRUMPOS ŽINELĖS. Springfield, Ill. Spalio 27 d. State Arsenal salėje L. Vyčių 48 kp. mergaitės buvo įrengusios smagų vakarėlį. Westville, Ill. Jaunimas Vyčiai čia begalo veiklūs. Tankiai rengia vakarus, pasilinksminimus. Nepagirtina tik-tai, kad kai-kurios mergaitės vėlame laike vaikšto su svetimtaučiais sporteliais. So. Boston, Mass. Lapkričio 11 d. Šv. Petro parap. salėje Liet. Vyčių Naujosios Anglijos Apskritys įrengė šokių vakarą. Wilkes Barre, Pa. Spalio 23 d. įvyko L. Vyčių 15 kp. susirinkimas, kuriame įsirašė du nauju nariu. Nutarta netolimoj ateity surengti šokių vakarą ir kitą vakarą su programa. Šiomet Wilkes Barrės Vyčiai pasiriję daug nuveikti dramos ir sporto srityje. Dievė padėk! Z—as. Newark, N. J. Spalio 29 d. čia buvo surengtas koncertas šokikės E. Bradušokikės naudai, kurio programoj be pačios Bradaniūtės, dalyvavo dainininkė M. Bradunienė, J. O. Toole, garsiausias New. Jersey tenoras ir R. Kralikauskiūtė, pianistė. Pianu artistams pritarė Camelia Sabe. Koncertas pavyko. Įspūdi gadino tik-tai vakaro vedėjo vargonininko McClitis (lietuvis, tik pavardė nelietuviška) žargoniška lietuvių kalba. Kumet svetimtautis J. O. Toole pildydamas savo dalį programoj gražiai vartojo lietuvių kalbą, tai lietuvis jos nemoka. Sakoma, kad vienam Šv. Cecilijos koro susirinkime pasakęs "kurie priklauso prie Vyčių, tie turi korą apleisti". Mat Vyčiai yra patriotai ir nori, kad visi nariai gražiai vartotų gimtąją kalbą. K—te dalyvavęs. New York, N. Y. Rudeniui atėjus pradėjo labiau veikti ir L. Vyčių 12 kp. Spalio 28 buvo sušauktas kp. susirinkimas, kuriame įsirašė keturi nauji nariai. Nutarta surengti vakarą. Nutarta pusę narių mokesčio Centru padengti iš kp. izdo. Tai-gi nariams reikės mokėti tik \$1.50 metams. M—tė.

—x—

ATITAIŠYMAS.

—x—

"Vyčio" Nr. 13 (126) šių metų pusl. 392 yra tilpęs eilėraštis "Pabaigęs darbą", kurio autorium pažymėta Žagaras. Ištikrųjų-gi, vietoj Žagaras, turi būti Miško Bronius.

Juokai.

TEISINGAS ATSAKYMAS.

— Na, kaip tau sekėsi šandie mokykloje, — paklausė tėvas savo sūnaus.

— Blogai tėveli, — atsakė sūnus. — Per pusę valandos turėjau klūpoti priešais mokytojo stalą.

— Tai bloga ką padarei?

— Mokytojas klausė manęs, kiek žmogus turi burnoj dantų ir aš jam atsakiau, kad pilną burną.

KVAILAS SAPNAS.

Tūlas laisvamanių laikraščio redaktoriaus pagelbininkas susapnavo, jog pėtnyčioj ligi 11-tai valandai ryto galima pono Vištausko valgykloj gauti gerus pietus vel-tui. Jam rodėsi, jog jis užsisakė keptą vištą su salotomis. Sėdi ir laukia. Staiga laikrodis suskambėjo ir redaktorėiis pabudo.

— O tu rup.... Jeigu būčiau užsisakęs kopūstų su dešrelėmis, tai senai būčiau pa-valgęs.

TARP VAIKŲ.

Magdutė: — Antanuk, tu mane myli?

Antanukas: — Žinoma.

Magdutė: — Ar eitum su manim į vandenį arba ugnį?

Antanukas: — Ką tu manai, ar aš varlė arba ugnegesis.

Gydytojas, perleidęs naktį be miego, sako savo tarnaitėi:

— Klausyk, mieloji, jeigu kas ateitų, sakyk, kad manęs nėra namie.

— Gerai, ponas gydytojau, o ką turiu sakyti, kada nieks neateis?

NETEISINGAS SKUNDAS.

Vienas kariuomenės virėjas skundžiasi kapitonui, kad kareiviai visumet nepatenkinti mažais pietumis. Sako, perdaug mėsoje kaulų.

Kapitonas: — O kad juos katės pabu-

čiuotų! Vjs tie begaliniai skundai. Kauai. Ko jie tikrenybėje nori? Aš turiu kaulus, tu turi kaulus, tie galgonai taip-gi turi kaulus; apskritai, visi jaučiai turi kaulus.

NEREIKALAUJA PAGELBOS.

Pas vieną turtingą fabrikantą užėjo išalkęs žmogelis.

— Ponas geradėjau, prašau pagelbos. Jau šeši mėnesiai, kaip nedirbu.

— Nepripažįstu tokio pasiteisinimo — atsakė fabrikantas. — Aš nuo pat gimimo dienos nedirbu ir niekeno pagelbos neprašau.

PRIEŽASTIS NULIŪDIMO.

— Delko toks nuliūdes? — nustebus paklausė jo žmona.

— Sugražinau kaimynui paskolą, o jis man pasakė, kad apie tą paskolą buvo visai užmiršęs.

— O tu, dvikoji asile, delko pirmiau man apie tai nesakei.

MAŽAS PRAŠYMAS.

Teisėjas į nusikaltėlį: — Esi pasmerk-tas mirtin. Jeigu turi kokį prašymą, sakyk. Bus išpildytas.

— Ar tai galimas daiktas?

— Taip.

—Prašau, gerbiamas teisėjau, leisti man išvažiuoti į užrubežį nuo sausligės pasigydyti.

TADA GRAŽI.

Žmona: — Delko taip žiūri į mane?

Vyras: — Delto, kad labai gražiai atrodai, kaip turi uždarytą burną.

APTIEKOJ.

— Ponas aptiekoriau. Tas vanduo nuo blakių kandimo nieko negelbėjo.

— E?.. O ką su juo padarei?

— Visą išgėriau ir vis tas pats. Kaip kando, taip kanda.

Studentams!

Studentams!

BARGENAS

\$16.55 vertės knygy už \$4.00

1. Geografija (Šerno)	\$2.50
1. Elson's Grammar School Reader Book 3	1.00
1. Elson's Grammar School Reader Book 4	1.00
1. Composition and Rhetoric Thomas & Rowe	75
1. A Short Grammar of Classical Greek. Dr. A. Kaegi	1.50
1. First Lessons in Greek, Dr. A. Kaegi	1.00
1. Grammaire de la Conversation Knowles and Favard	1.25
1. Elementary French, Aldrich & Foster	1.75
1. The Elements of French, Moore-Allin	1.60
1. Abridged French Grammar, Fraser	1.10
1. First Year in French, Syms	60
1. Un Voyage a Paris, F. Julien	50
1. La Petit Chose, Daudet	50
1. The Essentials of French Pronunciation	25
1. Abrege D'Histoire Sainte	25
1. Premier Livre de Lecture	25
1. French Conversation for English Travellers	75

Viso \$16.55

Nevėluok — dėk konvertan \$4.00 money orderį arba čekį ir gauk visas viršminėtas knygas. Pavėlavusiems gražinsim pinigų, neš turime tik vieną setą.

Tuojaus rašyk ir siųsk pinigų adresuojant:

"VYTIS"

4736 So. Wood St.,

Chicago, Ill.

KOMPLETAI

Šiuomi pranešame, kad jau galima gauti apdarytų "Vyčio" komplektų 1921 m. Daugelis Vyčių kuopų turi knygytus. "Vyčio" komplektai paturtins juos stora ir įdomia knyga.

Mūsų Draugų Pavasarininkų skyriai Lietuvoje ir-gi užlaiko knygytus, skaityklas. Vyčių kuopos nupirkdamos po komplektą, gražią dovaną suteiktų idėjos draugams.

Komplektų apdaryta neperdaugiausia. Norintieji isigyti pasiskubinkite. Kaina \$3.50.

Rašyk dabar:

"VYTIS"

4736 So. Wood Street,

Chicago, Ill.

Vyčiai! Skaitykit ir Platinkit
"TRIMITA"

"TRIMITAS" yra Šaulių Sąjungos organas. Kaip pati Sąjunga, taip ir jos organas, yra nepartinis. "Trimitas" gvildenami bendri visiems tikriems Lietuvos piliečiams reikalai. Duodama plati savaitės įvykių apžvalga, taip kad kitų laikraščių ne-skaitę skaitytojai iš jo gali sužinoti apie svarbiausius įvykius pasaulinės ir Lietuvos politikos ir gyvenime.

"TRIMITAS" duoda šiaip lengvų pasiskaitymų, eilių įvairenybių; dedama straipsnių, iš kurių skaitytojas galėtų susipažinti su valstybės ir visuomenės gyvenimo svarbiausiais klausimais; gvildinama Šaulių idealai ir reikalai ir tt.

"TRIMITAS" stengiasi rašyti kuoprieinamiausia visiems kalba, kad ir mažamokslui būtų su-prantamas.

Ypač jaunuomenei "Trimitas" stengiasi būti tikru draugu ir patarėju jos organizaciniam, krašto gynimo visuomeniniam ir kultūriniam darbe.

"TRIMITAS" dabar yra pigiausias savaitinis laikraštis, nes 32-jų puslapių knygelė Amerikoj kainuoja tik 2 dol., pusmečiui 1 dol., atskiras numeris 5 centai.

Užsiprenumeruoti galima nemažiau, kaip trim mėnesiams, nuo kiekvieno mėnesio pradžios.

Redakcijos ir Administracijos adresas:

KAUNAS

Laisvės Aleja Nr. 26

Lietuva

Kuopos!**Kuopos!**

Siųskite visus Spaudos Darbus į Vienatinę Lietuvių Uniją ir Geriausia Įrengtą

LIETUVOS VYČIŲ SPAUSTUVE

Kurioje Pigiai ir Dailiai Spausdinama: Knygos, Žurnalai, Konstitucijos, Brošūros, Dideli ir Maži Plakatai, Laiškams, Konvertams Antgalviai, Vestuvėms, Varduvėms Kvietimai ir tt.

Neatsižvelgiant, kaip Tamstos toli gyvenate, su spaudos darbais kreipkitės pas mus, o visame būsite patenkinti. Rašyk dabar.

K. of L. Press

4736 So. Wood St.

THOMAS SHAMIS, Manager

Chicago, Illinois

TELEFONAS LAFAYETTE 6298